

CHK'D AUG 27 1963

VIENYBĖ

77 M. 29 N.

192 Highland Boulevard
Brooklyn 7, New York

1963 M. RUGPIŪČIO (AUGUST) 16 D.

Telefonas:
APplegate 7-7257

KAINA 15 C.

New Yorko International aerouoste, Vienybės redaktorę Salomėją Narkėliūnaitę palydinti į Pietų Ameriką.

Iš kairės: ilgametė Vienybės remėja Amelia Snušienė; S. Narkėliūnaitė ir V. Tysliavienė.

Walter Sinus nuotrauka

Tęsiama 7 psl.

Lietuvoje

* "Little Ballet", indų (iš Bombėjaus) šokių grupė, jau spėjusi apkeliauti visus didžiuosius pasaulio centrus, buvusi ir JAV, šiemet vidurvasarį pirmą sykį lankėsi ir Vilniuje.

Dvidešimt penkių asmenų grupė Vilniaus gyventojams buvo atvežusi du baletus. Operos ir baletų teatro patalpose indų šokėjai atliko "Ramajana", ir baletą parašytą pagal senovinių indų epą, ir pagal indų klasiko Rabindranato Tagorės poezijos kūrinių "Godūs akmenys".

* Lietuvos dailininkai pasikirs apie 600 kūrinių visoje Sovietų Sąjungoje rengiamajai loterijai, kurioje už pusės rublio bilietą bus galima laimėti tapytojo drobę, graviūrą, skulptūros kūrinių, menišką kilimą ar kitą taidomosios dailės originalų darbą.

* Palangoje atidarytas gintaro muziejus. Jis įkurtas dviejose Dailės fondo kūrybos namų salėse. Vienoje salėje eksponatai lankytoją supažindina su gintaro is-

Salomėja Narkėliūnaitė išskrido į Pietų Ameriką

Kai skaitysite šias eilutes, Vienybės redaktorė Salomėja Narkėliūnaitė jau vaikščios Argentinos sostinės Buenos Aires gatvėmis, tenai atsiradusi po devynių valandų skridimo sprausminiu lėktuvu iš New Yorko.

Pan American linijos lėktuvu ji iš New Yorko išskrido perietą antradienį, rugpjūčio 13 d. 5:30 val. popiet trijų savaitių vizitui Pietų Amerikoje, kurioje spiečiasi arti šimto tūkstančių Lietuvos emigrantų.

Iš New Yorko ji tiesiai išskrido į Buenos Aires, kur ši mėnesį seniausias to kontinento Lietuvos laikraštis -- Argentinos Lietuvos Balsas mini savo gyvavimo 35 metų sukaktį. Tie minėjimai vyks rugpjūčio 13 ir 24 dienomis.

Šalia seniausio pasaulyje lietuviško laikraščio Vienybės leidėjų ir redakcijos štabo bei skaitytojų sveikinimų ir linkėjimų tam Pietų Amerikos lietuviškosios spaudos veteranui, Narkėliūnaitė nuvežė ir lietuviškų filmų.

Tų filmų tarpe yra 15 min. gabalas iš lietuvių tremtinių gyvenimo Vokietijoje, kur Narkėliūnaitė lankėsi 1959 m., 15 min. filmas iš Amerikos lietuvių veiklos, tame tarpe pernai Chicagoje įvykęs Kultūros Kongresas, BALFO seimas, Pavergtųjų Tautų savaitės atidarymas prie tų tautų vėliavų vitrinose New York'e šiemet liepos 14 d. ir kt.

Atskiri du filmai, abu po 15 min., iš Amerikos lietuvių gyvenimo yra prel. Balkūno lietuviška bažnyčia Maspeth, pobūviai Vienybės namuose (poeto J. Mikuckio ir Vytauto Širvydo pagerbimai ir kt. įvykiai), dail. Česlovo Janušo ir Adomo Varno paveikslai (didžiuliam šių filmų gaminta K. Motūzo).

Du pagrindiniai filmai yra iš įspūdžių Lietuvoje. 45 min. filmas, S. Narkėliūnaitės darytas 1961 m., vaizduoja Lietuvą vasaros metu, o kitas -- taipgi 45 min. filmas -- iš V. Tysliavienės apsilankymo Lietuvoje 1962 m. žiemą.

Visi filmai su įkalbėtais paaiškinimais ir pritaikyta lietuviška muzika.

Šalia to, Narkėliūnaitė nusivežė dar kitą 15 min. filmą, kurio ji nebuvo visuomeninė rodžiusi ir kuris vaizduoja tik jos namiškius ir kaimynus. Tą filmą ji parodys savo dėdei ir kitiems giminiams bei pažįstamiems, ki-

lusiems iš jos gimtojo Salamiankos kaimo, iš gimtinės, tuo metu lenkų okupuotos, išvykusiems į Argentiną prieš 30 ir daugiau metų.

Kaip iš jų laiškų ir spaudos matyti, salamiankiniai jos tenai labai nekantriai laukia, taip kaip ir daugelis argentiniečių, kartu su pačiu Argentinios Lietuvos Balsų redakcijos štabu ir leidykla, kuri Narkėliūnaitę pakvietė ir padengia jos kelionės išlaidas.

S. Narkėliūnaitė nuvežė ir naujų filmų tiek filmui, tiek ir paprastam aparatui. Jei viskas gerai pavyks, ji ketina filmo juostoje ir foto aparate užfiksuoti vaizdą iš Pietų Amerikos lietuvių gyvenimo, kad paskui visa tuo galėtų pasidalinti su Amerikos lietuviams, žinoma, pirmoje eilėje su Vienybės skaitytojais.

Vienybės redaktorė ketina sugrįžti į New Yorką apie šio mėnesio pabaigą, kad dar sušpėtų dalyvauti Toronte, Kanadoje, per Labor Day savaitgalį įvykstančiame Pasaulio Lietuvių Bėndruomenės Kongrese.

Narkėliūnaitė išskrido kupina vilčių, kad kelionė gerai pavyks, bet liūdna žinia, kurią ji gavo iš Lietuvos, jai tą giedrumą gerokai užtemdė. Iš Vilniaus atėjo žinia, kad tenai vienoje vėžio ligų ligoninėje pirma ištyrimui, o paskui ir operacijai paguldyta jos Motina.

Naujas miestas Antakalnyje

Vilniuje leidžiama Tiesa savo 182 nr. praneša apie prie pat Neries baigiamus statyti keturis stambiaplokščius namus, kuriuose netrukus gyvenamus butus gaus 280 šeimų. Tuo, rašoma, bus baigtas statyti naujas gyvenamųjų namų masyvus Antakalnyje.

Atėinančiais metais numatyta pradėti statybos darbai dešiniajame Neries krante, kur pradės augti naujas gyvenamųjų namų masyvus.

Tačiau, nežiūrint nuolat vykstančios statybos, vilniečiai vistiek dar neturi pakankamai butų. Daug kur gyvenama po kelias šeimas bute.

MES

VYTAUTAS ŠIRVYDAS

Atrodo, gyvename dar vieną istorijos posūkio laikotarpį -- ne jau šaltasis karas iš tikrųjų baigsis priešų sugyvenimu, kaip baigėsi krikščionių kryžiaus karai su musulmais, arba katalikų su liuteronais? Siekiamoji atominių sprogdimų sustabdymo sutartis ne jau tai pirmas, ilgos dar kelionės į ateitį, žingsnis? Sąmoningas lietuvis, kuriam nėra pasaulio be Lietuvos, kaip Lietuvos nėra be pasaulio, aišku, dalyką spręs pagal spėjamą poveikį Lietuvos lietuvių politinei laisvei, ekonominei gerovei ir kultūrinei pažangai. Čia iešmu bus tai, kaip Washingtonas ir Maskva išspręs Vokietijos apjungimo klausimą. Jei rusai, kinų galybės ugio privengdami ir savų visų galų suirimą skatinami, iš tikrųjų palinkę sugyventi su gimimais vakarais, kurie juos nesyki iš balos ištraukė, netrukus paaiškės iš Berlyno ir Vokietijos klausimų sprendimo. Vakarai, be abejo, pastebi, kad ne jų propaganda ar rezoliucijos kinus prieš rusus nuteikė, ar šiems visokių vidinių negalavimų pridarė. Čia -- istorijos ir gyvenimo pasėka. Vakarams šiuo momentu tiksliausia yra stovėti it Gibraltarą uola: tvarkingi, drausmingi ir ne suakmenėjimo pozose. Tegul diktatūros plūduriuoja!

Amerikos Kongresas be galo atsargus reformuoti imigracijos įstatymus, kurių pagrinde stovi kvotos, tartum skirstančios žmones į "pageidaujamus." Prez. Kennedy nurodo, kad tai nenuosekliau ar išmintinga. Jis siūlo metinę bendrą kvotą -- 164,500, kurios pusė būtų paskirta Amerikai reikalingiems profesionalams-amatininkams, o pusė apjungti čia gyvenančių šeimoms ir gimines. Amerikos lietuviams, aišku, norisi sutelkti šiame krašte kuo didesnę savo tautiečių būrį -- kad būtų įleista visi lietuviai iš kitų pasaulio kraštų, kurie nori ir turi galimybių čia atvažiuoti. Dabartinė metinė kvota yra 384, o konsulatuose, sakoma,

Tęsiama 6 psl.

Lietuviai Kalifornijoje

Los Angeles, Cal. - Mokyklos statyba eina pirmyn. Tikima, kad šių mokslo metų pradžia visa bus baigta. Jaunimas turės tikrai puikias patalpas. Šiats metais ir lituanistinės klasės bei vaikų darželis turės atskiras patalpas. Todėl nereikės, kaip iki šiol, naudotis parapijos sale.

* Ona Ačienė išsilaužė šonkaulį. Paguldyta Reseda Calif. ligoninėje. Ji yra dr. J. Jurgilio priežiūroje. Onai daug padeda jos dukra p. Miller iš Chicago, Ill.

* Rengiasi susituokti inž. Egidijus Neris Radvenis ir stud. Vida Mikuckytė. Jų vestuvės bus rugsėjo 7, 9:30 val. ryto, šv. Kazimiero bažnyčioje. Abu jaunuoliai yra uolūs skautai. Parapijos choro nariai ir veiklūs jaunosios kartos veikėjai.

* Roma Jokšaitė, Boston, Mass., atvyko į Los Angeles, Calif., gyventi ir laikinai apsisotojo pas K. Karūžus. Roma yra baigusis ekonominius mokslus Bostono Universitete B. A. laipsniu.

* Eugenija Bertulienė, muziko J. Bertulio žmona, susirgo ir buvo paguldyta Daniel Freeman ligoninėje, Inglewood, Calif. Dabar baigia sveikėti namie.

* Dail. V. Jonynas iš New Yorko kartu su žmona buvo atvykęs į Los Angeles atos-

tojų ir buvo sustoję pas savo pažįstamus Dovydaičius. Ta proga dailininkas aplankė šv. Kazimiero parapiją ir kitas Los Angeles miesto žymesnes vietas.

* A. P. Žarskus išvyko kelionei po Jungtines Amerikos Valstybes ir Kanadą. Vėliau planuoja vykti net į Europą. Kelionėje išbus keltą mėnesių.

* Pranas Keršis, elektronikos specialistas, padidino ir praplėtė savotelevizorių, radijų ir Hi-Fi fonografių krautuvių bei sudėtingo taisymo dirbtuvę greitesniam savo klientų aptarnavimui. Dabar rasite didelį pasirinkimą paskutinės laidos televizorių, radijų bei kitokių elektronikos aparatų. Galima rasti didelį pasirinkimą transistorinių radijų sluntimui į Lietuvą.

* Elena Mockienė, grožio salono savininkė, buvo išvykusi į Kanadą, kur ištekėjo už savo buvusio mokytojo Kazio Motušio.

* Birželio 30 d. Los Angeles, Calif., po sunkios ir ilgos ligos mirė Juozas Juodišius, Zukų tėvelis ir uošvis, sulaukęs 78 metų amžiaus, tremtinys. Liepos 2 iš šv. Kazimiero bažnyčios velionis buvo iškilmingai palaidotas Kalvarijos kapuose. Į savo tėvelio laidotuves buvo atvykęs ir sūnus Jonas Juodišius bei kiti giminės iš Cleveland, Ohio.

* Liepos 18 d. šv. Kazimiero bažnyčioje susituokė inž. Mindaugas Gedgaudas ir Violeta Mitkutė. Jungtinių Mišias atlaikė ir pamokslą pasakė kun. klebonas Jonas A. Kučingis. Šv. mišių metu giedojo solistas Rimtautas Dabšys ir parapijos choras. Bažnyčioje buvo daug žmonių. Jungtinių vaišės vyko puikiam Castaway restorane, Burbank, Calif. Vaišėse, kurias surengė jaunosios tėvai Juozas ir Dana Mitkai, dalyvavo apie 150 asmenų ir pasižymėjo jauku nuoširdumu. Pasakyta daug kalbų.

* Pranas ir Ona Dovydaičiai, prieš metus laiko atvykę iš Brazilijos ir iki šiol gyvenę Pismo Beach, Cal., kur jie padėjo savo broliui stelgti motelį, persikėlė nuolat gyventi į Los Angeles ir čia baigia įsikurti. Jie augina du sūnus: Laimutį ir Romą, kurie abu lanko City College. Pranas yra audėjas, o Ona -- siuvėja.

* Los Angeles skautų stovykla šiais metais bus rugpjūčio 24 iki rugsėjo 1, Dorst, Sequoia National Park, Calif.

* Ona Panfily iš New Yorko atvyko į Los Angeles gyventi ir sustojo pas E. Mitkienę. Nuo šio rudens ji dirbs mokytojos darbu liet. parapijos mokykloje.

* Liepos 7 d. šv. Kazimiero bažnyčioje kun. klebonas Jonas A. Kučingis pakrikštijo Stasio ir Evangelinos Kunglių dukrelę Renatos vardu. Krikšto tėvais buvo dr. Zigmas Brinkis ir Birutė Butkienė. Ta proga Kunglių namuose, Monterey Park, Calif., įvyko jaukios krikštynų vaišės. Kungliai yra jauni žmonės neseniai atvykę iš Chicagos. Augina tris vaikučius. Inž. S. Kungys dirba North American Aviation fabrike ir yra aktyvus keleto organizacijų narys.

Tesiamą 5 psl.

S. Boston, Mass.

Virsta senieji ažuolai

Jurgis Dragašius, kuris gyvena 34 Redlands Rd., W. Roxbury (Bostono priemiestis), išsirygęs virš 6 mėnesius pasimirė liepos 18 d. sulaukęs 76 m. amžiaus. Palaidotas su bažnytinėmis apeigomis šv. Juozapo kapinėse. Paliko nullūdimė savo žmoną Agotą, tris dukteris: Aldona Barnes, Milda Hallahan ir Lillian Lawrence ir sūnų Alfredą, 8 anūkus ir 1 proanūką. Laidotuviuose dalyvavo jo seserėnal George ir Louis Volosky (Vasiliauskai) iš Morgan, Pa., ir seserytės Mary Tribullauskienė iš Lynn, Mass., ir Petronėlė Wirbicki, iš South Boston, Mass., ir daugybe velionio draugų, su kuriais jis mokėjo taip gražiai sugyventi.

Dragašius buvo gimęs Suvalkijoje, Mariampolės valsčiaus, Nortų k. Į Ameriką atvyko 1899 m. pas savo tėvą Morgan, Pa. anglių kasyklose.

Norėdamas gauti lengvesnį darbą 1902 m. atvyko į Bostoną ir čia išmoko siuvimo prie kurio jis laikėsi iki šios senatvės.

Aplė tą laiką So. Bostone jau gyvavo D. L. K. Gedimino orkestras (pučiamų instrumentų). Jurgis Dragašius stėjo į tą orkestrą ir grojo kornetą. Už kiek laiko jis pramoko tiek muzikos, kad net tapo šios trupės vadu (band leader). Tuo pat tarpu jis čia sukūrė ir šokių orkestrą, kuris buvo pagarsėjęs kaip Jurgio Dragašiaus orkestras.

Jurgis Dragašius, turėdamas savo orkestrą ir norėdamas su juo kuo dažniausia pasirodyti, sumanė sukurti komitetą rengti šokius kiekvieną šeštadienio vakarą. 1910 m. lapkričio viena

sekmadienį jis sušaukia apie 40 ar 50 pažangesnių vaikinių, nurodo tokių šokių naudingumą ir planą.

Ragina sudėti visiems po vieną dolerį, kad būtų iš kable sezono padengti nuostolius, jeigu jų atsirastų, o jeigu liks pelno, tai visi lygiai pasidalysia.

Žinoma, jis užtikrina, kad bus pelno. Taip ir buvo. Šokius laikėm vieną sezoną, nuo Kalėdų iki užgavėnių 1911 m. ir pelno liko apie \$100.

Dabar, turint toki gražų jaunuolių būrį būtų beprasmiška juos vėl paleisti. Todėl susitarta tų pinigų nesidalyti ir sukurti pastovią draugiją.

Tą naują draugiją pavadinom South Boston Lietuvių Jaunuomenės Rateliu. O tas ratelis tai buvo sėkla visos lietuviškos tautiškos kultūrinės veiklos Bostone.

Norėdami turėti vietą šio ratelio susirinkimams, nutarėm visi nariai stoti į Bostono Lietuvių Piliečių Draugiją, kuri tais laikais jau laikė klubą su patalpomis. Tuo būdu Piliečių Draugija pakilo dvigubai.

Aplė tą laiką Bostone tik pradėjo veikti Lietuvių Labdarystės Draugija, kurios tikslas buvo įstelgti mišrų chorą ir pakviesti kompozitorių Miką Petrauską vadovauti. Komisija sukūrė Muzikos ir Dramos Draugiją "Gabija" ir pakvietė Miką Petrauską vadovauti. Nuo to laiko tikrai prasidėjo South Bostono Lietuvių tarpe kultūrinė gadynė.

Kuomet A. L. T. Sandara įsikūrė, taip pat didžiulias rateliečių stėjo į sandariečių elles. Toje visoje Bostono Lietuvių jaunimo veikloje

Jurgis Dragašius visuomet buvo pirmose eilėse.

Jurgis Dragašius buvo savamokslis, kaip jis pats sakydavo, neturėjo jokių diplomų, bet jis plačiai buvo apsi pažinęs su organizine tvarka ir Amerikos lietuvių veikla. Įvairiuose susirinkimuose jis savo gražia ir taktiška kalba prisidėdavo prie keblausių klausimų išrišimo. Jo žodis daug svėrė. Jis priklausydavo prie daugelio lietuviškų draugijų So. Bostone ir užimdavo vadovaujančias vietas. Tam tikrą laiką buvo šv. Petro ir Povilo Draugijos pirmininku ir čia savo pareigas atliko puikiai. Daug laiko pašventė sluvėjų Amalgamatų Unijos 149, lietuvių skyriaus reikalams.

Daug metų keletu atveju ėjo pirmininko pareigas, buvo veiklus SLA 43 kp. narys ir dalyvavo keliuose seimuose, buvo 2-sios apskrities pirmininkas. Jis buvo vienas iš pirmųjų steigėjų pirmo Bostone lietuvių tautinės krypties laikraščio ATEITIS, kuri vėliau tapo SANDARA.

Po I Pas. karo, kuomet Amerikoje pakilo bendrovių tvėrimo epidemija, jis pirkė šėrus beveik iš visų ir vis norėdamas atstatyti Lietuvą ir pakelti lietuvių Amerikoje.

Galia, kad jis nesulaukė laisvos ir nepriklausomos Lietuvos, dėl kurios jis tiek daug veikė. JONAS LEKYS

LB Seimo žinios

Toronte įvykusiančio Pasaulio Lietuvių Bendruomenės seimo proga, PLB valdyba skelbia 1963 m. rugpjūčio 30-31 ir rugsėjo 1 d. Pasaulio Lietuvių Dienomis.

PLB seimo programa (numatoma, dar gali keistis)

Penktadienį, rugpjūčio 30 d.

10 val. atidarymas -- invokacija ir atidarojami kalba, 10:15 prezidiumo sudarymas, seimo darbo reguliamo priėmimas, darbotvarkės priėmimas, komisijų sudarymas, 10:45 sveikinimai žodžiu, 11:15 PLB valdybos pirmininko ir Kultūros Tarybos pirmininko pranešimai, pranešimai iš atskirų kraštų, paklausimai.

2 val. Pietūs Prisikėlimo parapijoje.

3 val. Spaudos parodos atidarymas.

3:15 Pranešimas -- Organizacinė PLB padėtis ir siūlomi pakeitimai (S. Barzdukas). Po to diskusijos dėl visų pranešimų.

5 -- 6 Pranešimas -- Lėšų telkimas (J. Jasaitis). Diskusijos.

8 val. Literatūros vakaras ir plano rečitalis (A. Kuprevičius).

Šeštadienį, rugpjūčio 31 d.

9 val. Pranešimas -- Peticija Jung. Tautoms (J. Kardelis). Diskusijos.

9:30 Pranešimas -- PLB valdmuo Lietuvos laisvini- mo darbe (J. Matullonis). Diskusijos.

12 val. PLB konstitucijos papildymai bei pakeitimai.

1 val. Pietūs šv. Jono Kr. parapijoje.

2:30 Pranešimas -- Jaunoji karta ir lietuviybės iš- laikymas (J. Adamkavičius). Diskusijos.

3:30 Pranešimas -- Padėtis Lietuvoje (V. Vaitiekū- nas).

4:15 Komisijų pranešimai ir PLB valdybos rinkimai.

7 val. Didysis pobūvis.

Be to, šeštadienį vyks sporto rungtynės.

Sekmadienį, rugsėjo 1 d. -- 1:30 Iškilmingos pamal- dos. R. katalikų pamaldos vyks Toronto arkivyskupijos katedroje, 3 val. Meno parodos atidarymas, 3:15 Aka- demija: baigiamoji paskaita -- Lietuvių tautos likimas laiko ir istorijos perspektyvoje (S. Sužiedelis), rezolu- cijų skaitymas, naujosios PLB valdybos pristatymas ir pirmininko žodis,

4 val. Garbės svečių (kelių) sveikinimai angliškai. Koncertas, kaip anksčiau skelbta.

9 val. Baigiamasis banketas.

Dalyviai -- Gautas papildomos žinios, kad, be kitų, seime dalyvaus Vokietijos LB pirmininkas kun. dr. Avi- ža, žurn. K. Čibiras iš Urugvajaus ir sol. Vasiliauskie- nė iš Australijos, kuri sekmadienio banketo metu atliks meninę programą.

Plakatas -- Didelio formato PLB seimą skelbiantis trijų spalvų plakatas jau atspausdintas ir siuntinėjamas bendruomenių vienietams bei kitiems suinteresuotiems asmenims.

VIENYBĖ MALONIAI PRAŠO VISŲ SKAITYTOJŲ, KURIŲ PRENUMERATA PASIBAIGĖ, NEDELSTI ATSILYGINTI. TAI PAGRINDINĖS LAIKRAŠČIO PAJAMOS, TODĖL PAKARTOTINAI PRIMENAME - NEUŽMIRŠKITE ATNAUJINTI PRENUMERATĄ!

THE Tel TAYlor 7-9842

Arlington

Restaurant
Ona ir Jonas Valaičiai

385 Arlington Ave.
Brooklyn 8, N. Y.

FESTIVAL RESTAURANT & BAR

Pietūs ir vakarienė
Jaukus baras
Salė susirinkimams
vestuvėms ir
pobūviams
Gali tilpti 200 žmonių
LIETUVIŠKIEMS
suejiamams nemokamai

VACYS STEPONIS
Savininkas

40 East 26th St. New York City MU 3-2928

Lietuviškoje Chicagoje

* Kun. Ansas Trakis išvyko į Helsinkį, Suomijoje, kur jis dalyvauja Pasaulio Liuteronų Suvažiavime, prasidėjusiam liepos 30 d. (baigios rugpiūčio 12 d.). Jis suvažiavime dalyvauja kaip Lietuvių Evangelikų Liuteronių Bažnyčios delegatas.

* J. Jakubs-Jakubauskas, Vienybės talkininkas Chicagoje, išvyko kelionei po rytinę Amerikos dalį. Dalyvaus ir L. Vyčių organizacijos 50-me seime Bostone.

* Chicagoje yra organizuojami lietuvių jūrų šaulių būrys. Tuo reikalu liepos 26 d. įvyko pasitarimas.

* Spaudai yra rengiama Chicagoje mirusio dailininko Pauliaus Augiaus monografija. Leidinys turės 280-300 puslapių ir žada išesti dar šių metų pabaigoje Monografiją leidžia dailininko našlė Danutė Augienė.

* Julius Butkevičius ir Linas Jurcys burių laivėliu iš Chicagos Michigano, Hurono, St. Claire, Erie, Ontario ežerais keliauja Atlanto linkui. Jų kelionės tikslas yra Bostono miestas. Mūsiškių kelionė buvo pastebėta amerikiečių, kurie juos aprašė spaudoje.

* Dalia Sulaitytė, gyvenanti prie Chicagos — La Grange Parke, buvo išrinkta International Trade Fair Alumnae klubo pirmininke. Šiam klubui priklauso visos International Trade Fair karalaitės. Dalia yra buvusi 1962 m. Miss Lithuania viršminėtoje parodoje. Ji studijuoja Illinois universitete.

* Sofija Ožellenė, Chicagos lietuvių moterų veikėja, išvyko į Kolumbiją, kur gyvena jos dukra, ištekėjusi už kolumbiečio. Ji ten žada pasilikti ilgesnį laiką.

* Lietuvių Bendruomenės ekskursija Europon išvyko liepos mėn. 30 d. Šios ekskursijos nariai vokiečių Lufhausos lėktuvu skrenda į Frankfurtą, o ten jie tvarkysis kiekvienas pagal savo nuožiūrą. Kai kurie ekskursantai pasuks ir į Lietuvą. Apie juos pranešime vėliau. Amerikon ekskursija grįš vėl kartu po 3 savaitių.

* Alvudo šeštadieniniai vakarėjimai vyksta kiekvieno šeštadienio vakare Marquette parke. Čia renkasi jaunieji, o taip pat matosi ir vyresniųjų. Būna meninė dalis, rodomi filmai, duodami užkandžiai. Visi lietuviai yra kviečiami plačiau šiais vakarėjimais susidomėti.

* Chicagos Naujienų dr. P. Grigaitis gerokai susijaudino, kad Vienybės 27 Nr. buvo parašyta, jog V. Rask-Raščiausko įspūdžiuose, talpintuose tame laikraštyje, nukrypstame nuo generalinės linijos ir objektyviai atvaizduojamas gyvenimas tėvynėje.

Jis Naujienų liepos mėn. 23 d. net pradėjo koliotis, sakydamas, jog tai yra "žlibių insinuacija." Žinoma, dr. P. Grigaičio tipo rašytojams visi yra "žlibiai," kas tik galvoja ar sako kitaip negu jie. Bet toks aistringas pyktis čia kaip tik rodo, jog buvo pataikyta į labai silpną vietą.

Viršuje: Pavergtųjų Tautų Savaltės proga Chicagos Grant parke demonstracijų dalyviai su plakatais ruošiasi eisenai.
Apočioje: Vienybės ir kitų laikraščių foto bendradarbiai V. Noreika (kairėje) ir V. Račkauskas su žmona Pavergtųjų Tautų Savaltės minėjime Chicagoje. E. Sulaičio nuotr.

Grazi maisto krautuvė Marquette Parke

Chicagos didžiausioje lietuvių kolonijoje — Marquette parke — šių metų pradžioje buvo atidaryta nauja lietuvių maisto krautuvė, pavadinta "Paramos" vardu.

Ši krautuvė yra įrengta Amerikoje labai mėgstamų "self-service" parduotuvių stiliumi, yra labai erdvi, patogiai ir joje praktiškai galima rasti viską, kas šiame krašte užtinkama kūnui pasotinti ir troškuliui numalšinti.

Krautuvės savininkai yra

prekyboje gerai patyrę lietuviai — J. Janušaitis ir J. Mažeika. Pirmasis neseniai šventė pirmąjį prekiavimo dešimtmetį Amerikoje. Pradėjęs maža krautuvėlė 18-tos gatvės lietuvių kolonijoje, po kiek laiko persikėlė į truputį didesnes patalpas Marquette Parke. Prieš 7 metus, suėjęs su dabartiniu partneriu J. Mažeika, sumanė plėsti biznio patalpas.

Vis didėjantis pirkėjų būrys sunkiai davėsi aptar-

naujamas senoje krautuvėje. Buvo sumanyta statyti naują namą netoli buvusios krautuvės — 2534 W. 69th St., kur J. Stankaus statybos bendrovės pagalba išdygo gražūs rūmai. Šių metų vasario mėn. 6-7-8-9 dienomis čia įvyko iškilmingas "Grand Opening" ir dabar prekyba kyla kaip ant mielių.

Ne tik maisto produktų, bet ir įvairių silpnų bei stiprių gėrimų čia perka mūsų tautiečiai, o taip pat

ir aplinkui gyveną kitataučiai. Visi "Paramą" yra pamėgę ne vien tik dėl patogumų (jų tarpe ir oro šaldymas), bet ir dėl pigių kainų. Lietuviai, žinoma, šią parduotuvę mėgsta ir todėl, kad jos visi tarnautojai (jų su savininkais yra 12) yra lietuviai.

Praėjusią savaitę pirmą kartą apsilankė šioje parduotuvėje susidarė įspūdis, jog ji yra viena didžiausių lietuvių maisto parduotuvių Chicagoje.

Taip pat buvo malonu matyti didelį lietuvių spaudos skyrių, kuriame galima įsigyti ir daugelį mūsų laikraščių, jų tarpe ir Vienybės. Savininkai pabrėžė,

*ukelta i 13 psl.

"Paramos" parduotuvės savininkai su tarnautojais (iš kairės) — Z. Junevičienė, J. Indriūnas, N. Bikulčienė, V. Bendoraitis, B. Grybauskienė, A. Bendoraitis, J. Janušaitis, E. Karaliūnienė, F. Pratapas, J. Mažeika, D. Toliušienė, L. Glosaitė.

IŠ PO MANO BALANOS

Kun. J. Žilius-Zilinskas
... 1898 m. kovo 27 d. miršta kun. A. Burba, Pradedė darba jau jo paties išauklėti darbininkai toliau tęsti subėga. Kun. J. Žilius, kun. A. Kaupas, kun. A. Milukas, pirmausia ir daugiausiai šioje dirvoje įsipraktuoja.

Teko ir man arčiau prie jų būti. Visiem trim prie Mišų patarnauti; paskiau: kartu gyventi, veikti; retkarčiais vienas kitam surauktą kaktą parodyti...

Kaip iš tikrųjų atrodė likas anų dienų veiklos vaizdas, nūdienos akimis?

→ Kun. J. Žilius, Mt. Carmel, Pa., lietuvių parapijos klebonas, atvyksta ne tik kun. Burbą palaidoti, bet ir jo paliktą parapiją užimti. Nepaprasto masto įvykis... Sv. Kazimiero, Plymouth, Pa., lietuvių parapija, tai buvo tikras žemčiūgas Bažnyčios lobyne. Jon patekti norinčių buvo ne vienas. Bet, jei kun. Kaupas ir kun. Milukas tyli, tai kas kitas išdrįstų galingam kun. Žiliui už akų užbėgti? Laimė jo!

— Berods, kun. Žilius jau buvo prasimušęs net ir aukščiau Burbos. Nepaprasto turinio, grožio, savo dainele "Ten, kur anglų kalnai stėri" jau buvo pasiekęs ne tik anglikasto, bet ir kiekvieno kito lietuviu ausį ir širdį. Krikščionys, vestuvės, prakalbos — visur ji skamba! Gallu, Štandien jau veikt negirdėta; ir gal tik praeitęs pastogės palėpėje užmesta peli. Gi anomet: "Kur banguoja Nemunėlis," "Sėjau rūtą," ir panašių savo sesučių eilėse; kaip rože žydėjo!

Užklaustas iš kur tokį įdomų turinį savo dainelei surado, ir, paskui, tokio mis margomis sakinių spalvomis jo stangos adinį išstuvinėjo atsakydavo: "Beskaitant Poe "The Raven," o gal dar geriau, kai pirmą mainose, dujų liepsnose nusikankinusių lietuvių laidojau. Kai dirstelėjau į jo žmonos ašaromis kaip ryto rasa nubertą veidą; kai nugirdau tėvo netekusių vaikų

MORKUS

riksmą; kai pajutau kalmytų ir artimųjų širdyse skausmą; kai pažvelgiau į jo palaikus, baltu ritimu, karste, pridengtus — šis reginys ir mano širdį skausmo letimi vėrė. Vos nuo kojų nenuslydau. Ir, tik tada atsigavau, kai šią dainelę, nelemto likimo sugnybtam lietuviui, šlaip taip sumezgiau... "Ten, kur anglų kalnai stėri, upės sulperiu sruvena, kalnuose nēr plevy, dirvy; mainieriai tenais gyvena." Ar ne?

Nors ir neilgai Lenkijoje mokyklą lankęs, tačiau paviršutinį jos mandagumo būdą paseka ir pasisavina. Tik tokios rūšies nuometu prisisupęs, apsigyvena Plymouth, Pa., lietuvių parapijos dar nebaigtas kaupiti, o jo vardas jau apmirštas ir gerokai paliktas. Dabar, kas gyvas, ausis pastatęs, akis išvertęs, kun. Žiliaus asmenybe perimtas. Neveltui! Patogaus ūgio, malonus, plačiau ir giliau išsimokslinęs, iškalbus, o jau net ir anglų kalbą gerokai mokąs ir dar toliau mokosi. Prof. Devanport, Vine St., mokyklos viršijla, pamokas duoda.

Kadangi ir aš jo mokyklą lankiau, įdėviem tarpininkavau, pernešiodamas knygas ir raštus. Net ir Tėvynės ir Vieniybės Lietuvininkų pareigūnai ir darbininkai, kurie kun. Burbą ant juoko palaikė, į kun. Žilių gana rimtai žiūrėjo ir galvojo.

Tegul bus atleista man, jei prie šios progos ir savo asmeniską triskatikį pridėsiu... Mužu su kun. Žilium veikt tuo pačiu tarpu Plymouth apsigyvenom. Man teko apsisistoti veikt tik skersai kelio nuo Vieniybės Lietuvininkų. Užmatęs lietuvišką raštą lange, ir Amerikoj (!) — ikšiol dar nematytas ir negirdėtas dalykas. Lektu pasižiūrėti. Sutinku Mikolainį. Išgyręs mane už gražią lietuvių kalbą, įduoda laikraštį namiškiams paskaityti.

Beje: tai buvo pirmas lietuviškas raštas, mano ma-

tytas. Nudžiugau, it aukso obuolį radęs. Iš eilės ir kitus Vieniybės įnamius sutikau: Bačkauską, Tanenevičią, Alytą, Brazį, Mačj-Kėkštą ir kitus, kurių vardų jau neatmenu. Visi man buvo lankstaus būdo. Mačys, kurį kiti laikė mokyčiausiu asmeniu, išsivadindavo mane po kalnus pasivaikštinėti. Brazys taip pat. O, Alyta, pastebėjęs muzikos jausmą, atidavė savo C klarnetą.

-- Dar artimesnėn pažintin su Tėvynės pareigūnais suėjau. Astramskas, Križanauskas ir dar tūla moterukė; jos vardo jau neatmenu. Astramskiui padėdavau skaitytojų vardus ir antrašus užrašinėti. Križanauskas išmokė raldes statyti, laužti, kojine mašina spausdinti ir kitus spaudos darbus pažinti. Užtat jam iki šiai dienai esu dėkingas... Bematant Alytų pamiršau, o prie Plymoutho pripratau. Kaip sakoma: nēr to blogo, kas neišeitų į gerą. Bet tai tik dvylikos metų vaiko pasaką...

(Bus daugiau)

MIRĖ K. P. JURGELIŪNAS

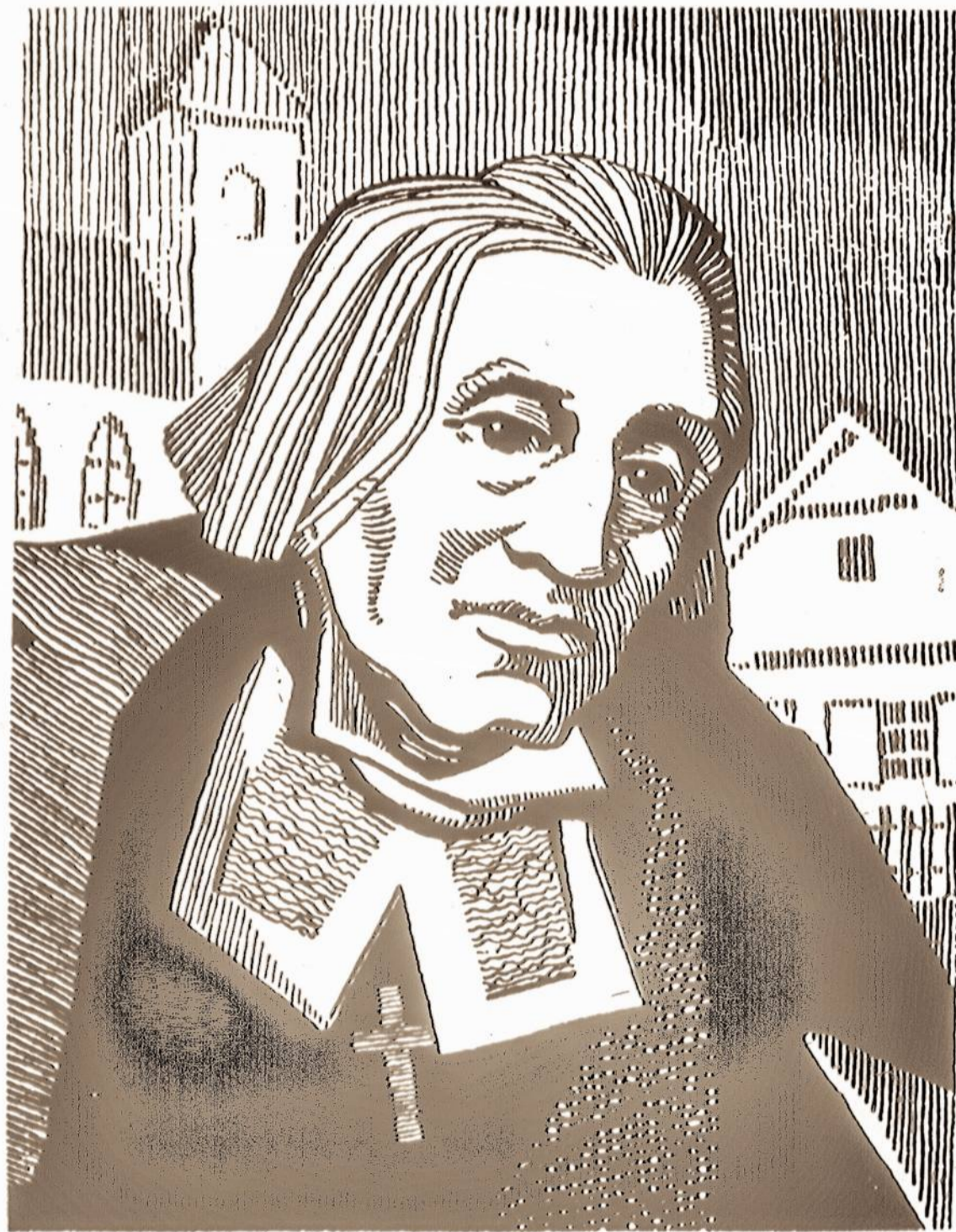

Valionis K. P. Jurgeliūnas

Konstantinas P. Jurgeliūnas iš Brockton, Mass., žinomas veikjas, Vieniybės skaitytojas ir veiklus SLA narys, mirė š. m. rugp. 13 d. sulaukęs 79 m. amžiaus. Konstantinas P. Jurgeliūnas gimęs Lietuvoje, į Ameriką atvykęs 1900 metais. Gyveno Brocktone per 42 metus.

Gillame nullūdimė paliko žmoną Mairiją E. (buv. Kalinauskaitė), du sūnus — Francis C. gyv. New Canaan, Conn. ir Albertą iš Waterbury, Conn. Taip pat seserę gyvenančią Norwood, Mass. Turėjo 10 anūkų.

Bus palaidotą š. m. rugpiūčio 17 d. Blue Hill Kapinėse, po pamaldų šv. Kazimiero bažnyčioje.

Kristijonas Donelaitis

Lietuvoje minės Kristijono Donelaičio gimimo 250-sias metines

Lietuvoje rengiamasi minėti Kristijono Donelaičio gimimo 250-ąsias metines. Pats iškilmingiausias minėjimas bus Vilniuje. Atskiri minėjimai taipgi įvyks Kaune ir Klaipėdoje, Lietuvos aukštosiose mokyklose, mokslo institute, kultūros ir kt. organizacijose.

Sukakties proga bus išleista nemaža leidinių, skirtų Donelaičio kūrybos ir jo gyventos epochos tyri-

nėjimui. Mokslininkas L. Gincitis rengia veikalą "K. Donelaitis ir jo epocha."

Be to, bus išleistas platus rinkinys, į kurį įeis Donelaičio "Metų" ir pasakėčių vertimai į kitas kalbas. Vilniaus Dailės muziejuje vyks atitinkama paroda, o Mokslių Akademijos visuomeninių mokslų skyrius organizuoja mokslinę konferenciją Donelaičio literatūrinio palikimo tyri-

nėjimui.

Spaudoje

...Vakarų vyriausybės šiuo metu aiškiai pergaltvoja ir pertvarko savo užsienų politiką istorinės komunistų pasaulyje atsiradusios schizmos šviesoje. Bet šitai darant, būtų labai klaidinga nekritiškai priimti tiek Maskvos, tiek Kinijos politiką. Kaip JAV iš savo patyrimo jau žino, Maskva politinėje kovoje nesilaiko Marizo Queensberry nuostatų. Ji melus ir tiesos iškraipymą naudoja kaip priimtą ginklą. Daug yra tiesos Maskvos žygyje pasmerkiant Pekingą, bet taipgi yra ir daug netiesos.

Už dabartinio Maskvos puolimo slepiasi apmaudas dėl istorinio jos nepasisekimo politikoje. Ligi buvo įmanoma, tiek carų, tiek Stalino laikais, Rusija siekė silpnos, suskaldytos ir beginklės Kinijos, kad ją galima būtų nubausai sugromuluoti. Dar 1929 m. sovietų kariuomenė su kinas karlavo pasienio karą, norėdama išlaikyti Rusijos pozicijas Mandžiūrijoje. Tos eros galas atėjo 1949 m., kai Kinija pateko komunistams. Ir nuo to laiko paaiškėjo, kad Mao Tse-tungas yra ne tik kinas nacionalistas, bet ir kinas komunistas. Kaip toks jis atsiskakė toliau toleruoti Maskvos diktavimus, subordinuoti Rusijos interesams ir ilgiau pakęsti Rusijos imperialistinį Kinijos apsupimą.

Medituodami ties sovietų-kinų skillmu, Vakarai teisingai pastelgtų, jei tame išvengtų tautinių interesų susikirtimą, kas yra maskuojama kinų ideologiniais dūmais ir sovietų plūdimusi tvanu. Mūsų neturėtų prigauti nei vienos, nei antros pusės propagandiniai triukai. Ir mes turėtume atsiminti, kad ankščiau ar vėliau taikoje gyvenantis pasaulis savo tarpan turės įjungti abudu — tiek Rusiją, tiek Kiniją.

The New York Times

Romoje išeinantis La Stampa rašo, kad kinų baimė slegia Rusiją ir dabar nugali Rusijos, o ne sovietinių komunistų dvasla. Esą, Azijos nacizmas yra kur kas pavojingesnis už Japonijos militarizmą, buvusį tarp dviejų pasaulinių karų. Avanti laikraštis didžiausia Mao-Tse-tungo klaida vadina jo neatsižvelgimą į santykių plėtotę tarp Maskvos ir Washingtono.

Indijos laikraščiai, plačiai komentuodami skillmą tarp rusų ir kinų komunistų, pastebi, kad dabar komunistinė pasaulyje vyksta persiformavimas, vieny kraštų komunistai pasiliks su rusais, kiti nueis su kinais. Populiariausias Indijos laikraštis Hindu nurodo, kad dabar Chruščėvas yra aiškiai pasukęs nuo kinų spaudimo į santykių pagerinimą su JAV. Maskvoje vyksta pasitarimai dėl atominių bandymų sustabdymo, esą, sudarė galimybių istorinių dimensijų suartėjimui tarp Sovietų Sąjungos ir JAV.

Winter Garden Tavern Inc.

Vyt. Beleckas, sav.

1883 Madison Street
Brooklyn 27, N. Y.

(Ridgewood)

Telefonas: Evergreen 2-6440

Sale vestuvėms ir kitokioms pramogoms. Geriausias lietuviškas maistas prieinamomis kainomis.

POLAIDOTUVINIAI PIETŪS

THREE JOES SERVICE STATION, Inc.

85-42 Woodhaven Boulevard Woodhaven, N. Y.

Telefonas: Virginia 6-9683

Reiskia padėką

Mirus mūsų brangiajam ir neužmirštamajam Vyru, Tėvui ir Žentui

A. & A.

Baliui Svalbonui,

nuoširdžiai dėkojame kun. P. Dagiui už giliai įsijautus maldos ir palydėjimo žodžius laidotuvių koplyčioje ir kapuose.

Nuosirdžią padėką reiškiamo dr. V. Kanaukai už ilgų metų gydymą ir ypatingą pagalbą paskutiniu velionies ligos metu; Dr. Parret už labai nuoširdžią priežiūrą ligoninėje ir dr. Savickui už lankymą namuose.

Gili padėka priklauso visiems, velionį laukusiems ir guodusiems jo ligos metu; suteikusiems paskutinį patarnavimą jam mirus, lankant jį koplyčioje, aukojant šventas mišias, atsiunčiant tokią gausybę atsisveikinimo gėlių ir palydint jį amžinojo poilsio vietą.

Nuosirdžiai dėkojame visiems mūsų draugams, kurie šią nelaimės valandą dalinosi su mumis skausmu, mus stiprino ir suteikė visokeriopą pagalbą, ypatingai V. Savykymui, dr. B.

Nemickui, L. Spokui, J. Audėnui, K. Vasiliauskiui, dr. B. Radzivanui, P. Melišnui, P. Minkūnui ir visiems kitiems.

Ypatingą padėką reiškiamo ponoms, padėjusioms mums labai sunkioje valandoje namuose -- ypatingai D. Kregždieniui iš Cincinnati, Ohio, V. Nemickienei, V. Vasiliauskienei, L. Vilkutaitienei, N. Michuraitėi, M. Kregždieniui ir P. Radzivonieniui.

Nuosirdžiai dėkojame p. J. Šlepečiu, Butkui, Vakseliui ir Gasiliūnui už jausmingus ir gilius atsisveikinimo žodžius, tartus laidotuvių koplyčioje, J. Stukui už gražią maldą ir mirties pranešimą per radiją, taip pat laidotuvių direktoriams Šalinskams už ypatingai nuoširdų patarnavimą ir visiems pareiškusiems užuojautą žodžiu, raštu ir per laikraščius.

Esame giliai dėkingi už nuoširdumą visiems, kurių mes neįstengėme čia išvardinti, bet kurie vienu ar kitu būdu lengvina mūsų skausmą didžioje nelaimėje.

Žmona Aldona, sūnus Vytas ir uošvė Adelė Nastopkienė

Vytauto ir Onos Širvydų anūkė, jų jauniausiojo sūnaus Jono ir žmonos Marijonos dukrelė Donna Maria Širvydaitė (Nashua, N. H.) įvairiose nuotraukose. Prezidentas Kennedy aną dieną pareiškė: "Mūsų vaikučiai ir jų vaikučiai Kongrese atstovų neturi. Kokį pasaulį mes jiems sukursime?"

Iš Kalifornijos

Atkelta iš 2 psl.

* Jonas Matulaitis, neseniai atvykęs iš Kanados ir dabar gyvenęs Los Angeles Calif., išlaikė Kalifornijos Valst. kontraktoriaus egzaminus ir gavo California Contractors State License. Matulaitis kontraktoriauja nuo 1950 m. ir yra pastatęs per 100 namų, visą eilę krautuvų ir atlikęs daug kontraktų inžinierių ir architektų priežiūroje. Be to, jis yra pastatęs Toronte Nekalto Prasideimo Seseru vienuolyną ir Vaikų darželių. Matulaitis, gavęs Kalifornijos valstybės kontraktoriaus teises, yra pasirengęs pasitarnauti ir Los Angeles lietuviams ir duoti statybos reikalais patarimus veltui.

* Ona Razutienė, sėkmingai pasirodžiusi su savo tautinių šokių grupe Chicagoje, Tautinių šokių šventėje, laimingai grįžo į namus. Mokytoja Razutienė ir visi grupės dalyviai iš šventės parsivežė gražiausius įspūdžius ir dėkingi visiems, kurie jų kelionę bet kokiu būdu parėmė ir globojo.

* Birželio 29, Sepulveda, Calif., mirė Vincas I. Slavinskas, 75 m. amžiaus, senosios kartos ateivis. Liepos 2 iš Los Angeles šv. Kazimiero bažnyčios buvo palaidotas šalia savo žmonos Kryžiaus Kapų mauzoliejuje. Liko dukterė Bernice ir sūnus William bei dvi seserys: Julija ir Antoneta.

Vienybės redaktoriaus ir atstovo Chicagoje, Edvardo Šulaitis (21 mėn.) ir dukrelė Laima Šulaitytė (9 mėn.)

* Gen. Reklaitis iš Chicago, atvyko į Los Angeles atostogų ir sustojo pas senus pažįstamus lietuvius Jovaišus. Generolas aplankė ir lietuvių parapijos įstaigas.

* Prasideda mokslo metai. Rugsėjo 10 d. 9 val. ryto prasideda pamokos liet. parapijos pradžios mokykloje.

* BALFas, kaip nurodoma jo centro reikalų vedėjo kun. L. Jankaus ir išdėtinuko Antano Seniko pranešime, biudžetinėmis metais, nuo 1962 m. iki 1963 m. liepos mėn. pajamų pinigais ir įvairiomis gėrybėmis turėjo už \$400,135,47, o išleido šalpai ir su ja surištai veiklai \$307,767,92.

* V. Bačėnas, Lietuvos valst. grožinės literatūros leidyklos vyr. dailininkas, spaudoje skundžiasi, kad "knygos apipavidalinimo menui, palyginti, maža dėmesio skiria respublikinė spauda."

Jisai sako, kad reikalingas didelis populiarinimo, estetinio skonio ugdymo darbas. Esą, leidykla gauna daug laišky iš įvairių profesijų žmonių, kuriuose kritikuojama geros, įdomios knygų iliustracijos, jų meninis apipavidalinimas.

VIENYBĖ - GERIAUSIA DOVANA ARTIMAJAM AR DRAUGUII

Vilniuje garsi jaunas muzikas

Šiuo metu Vilniuje Valstybinės konservatorijos vargonų klasei vadovaujantis Leopoldas Digrys plačiai reiškiasi savo individualiais ir savo mokinių koncertais.

Digrys yra išsimokslinęs dviejose specialybėse: 1961 m. Maskvoje jį baigė vargonų ir piano mokslus.

Šiemet pavasarį jį baigė savo sugebėjimus parodė vilniečiams valst. konservatorijos salėje, atlikdamas Bacho kūrinius.

Savo koncertine veikla Digrys dabar pažįstamas ir visoje Sovietų Sąjungoje. Maskvoje jį baigė jau nuo 1958 m., dar tebebūdamas aspirantu. Kaip vargonininkas, Digrys debiutavo 1960 m. Maskvos Čaikovskio vardo salėje, susilaukęs labai teigiamų atsiliepimų.

Jaunasis menininkas nesiribojo vien tik Maskvos auditorijomis, kur jis koncertavo su Baršajaus kameriniu orkestru.

Jisai su koncertais yra aplankęs Leningradą, Baku, Taškentą, Donecką, Gorkį, Rygą, Talliną -- iš viso per 50 koncertų, iš kurių apie 30 Maskvoje. Pereitame sezone jo koncertai Maskvoje ir Leningrade vyko esant perpildytoms salėms, koncertantas net aštuonis kartus turėjo groti virš programos.

Digrys koncertuoja ir visoje Lietuvoje. Nemaža jo koncertų įvyko rajonų centruose ir net kaime vietovėse. Su juo kartu dalyvauja dainininkė A. Repšytė ir violončelistė S. Narūnaitė. Jų gastrolėms Valst. filharmonija įsigijo portatyvius vargonus. Tie vargonai naudojami ir koncertams, kurie pastaruoju metu rengiami Vilniaus katedroje, kuri, kaip žinia, uždaryta ir paversta Meno Galerija.

Kaip muzikologė J. Čiurlionytė Literatūros ir Meno savaitraštyje rašo, pastaruoju metu išsipildžiusi

Leopoldas Digrys

jaunojo muziko svajonė -- Vilniuje įrengti modernūs vargonai. Juos įrengė Valst. filharmonijoje garsi vokiečių firma. Naujieji vargonai turi 3 manualus, 52 registrus ir 4,000 triūbų.

Garsus vokiečių specialistas iš Drezdeno dr. H. Schucke, vargonų pastatymo proga, išgirdęs Digry grojant, pasakė, kad šis menininkas turės didelę ateitį.

NEIŠLEIDŽIA DR. VINCENTO ŠIMKAUS PALIKIMĄ

Kaip iš Chicago informuoja, Lietuvoje gyvenantis Stasys Šimkevičius, pirma per chigagietį advokatą, o dabar per New Yorko advokatų firmą prisistatė į Probate Court įgaliojimą paimiti savo brolio palikimą -- \$120,000. Bet Chicago teisėjas tokio įgaliojimo nepripažino. Kaip pirmiau, taip ir dabar teismas sako, kad brolis tuos pinigus tegali gauti tik tada, jei jis pats atvyks į atsiminti ar kai Lietuva atgaus nepriklausomybę.

Tasai palikimas yra paliktas Chicagoje ilgus metus gyvenusio ir dirbusio dr. Vincento Šimkaus. Dabar velionio turtą administruoja velionio paliktas Stasys Valančius. Pinigai yra apskaitinami globoje ir ten pasilikis, iki reikalai paaiškės.

VIENYBE

The oldest Lithuanian newspaper in the world established by Juozas Paukštys in 1886. It is published weekly by Valeris Tysliava and Juozas N. Tysliava at 192 Highland Boulevard, Brooklyn 7, N. Y. Tel. APplegate 7-7257. Executive Editor: Valeris Tysliava. Editor: Salomeja Narkeliūnaite. Senior Editor: Vytautas Sirvydas. Entered as Second Class Matter October 23, 1907, at the Post Office of Brooklyn, N. Y. Subscription rate \$7.00 for one year. Three weeks' notice is required to change a subscriber's address. Advertising rates on application. All rights are reserved and no part of this newspaper may be reproduced without the consent of the Publishers. All manuscripts submitted are subject to editing by the Editor.

MES

Atkelta iš 1 psl.

VYTAUTAS ŠIRVYDAS

prisiregistravę ir eilės laukia — 1,439. Aišku, norinčių kur kas daugiau atsirastų, jei žinotų, kad kvotos nebėra.

Įdomu būtų pasvarstyti: jei Vakarai visai dėl Rytų Europos laisvės nutiltų, jei nebūtų rezoliucijų ir pavergtiesiems savaičių, ar rytų europiečiai rankas nuleistų ir nebekovotų — nebenorėtų sau politinių ir ekonominių laisvių? Amerikos lietuviai, prisimename, daug padėjo nepriklausomai Lietuvai atsirasti ir įsikurti. Bet, jei pačioje Lietuvoje nebūtų būvę mūsų brolių, tų laisvių norinčių, ar vieni Amerikos lietuviai būtų ką padarę? Ar Amerikos lietuviai būtų ką padarę? Ar Amerikos lietuviai rezoliucijomis įdiegę laisvės norus broliuose Lietuvoje, ar šie patys jau širdyse turėjo neužgesinamą troškulį?

Visiems rūpi Amerikos užsienio politika, aną dieną New York Times rašė. Kas ji? Trumpai pasakius, pirmon galvon — tai pastanga apginti laisvąjį pasaulį. Čia stipri Atlanto sąjunga yra vidurkis ir tiltas į už geležinės uždangos, siekiant švelninti šalčio karo įtampą ir duoti progų bėgančiam laikui sudarinėti naują, taikos, teisingumo ir laisvės pasaulį.

Norvegijos Mokslų Akademija suskaitė, kad per 5,560 rašytinės istorijos metų žmonijoje vyko 14,560 įvairių karų, kur žuvo apie 3,640 milijonų žmonių. Gal jau laikas paklusti Kurėjo įsakymui: Neužmušk!

Girnakalis

IŠ KAIRĖS IR IŠ DESINĖS

... AKIŲ DŪMIMO STILIUM...

Pirmiausia išsiaiškinsim, kaip suprasti pasakymą "akių dūmimas." J. Balčikonio "Lietuvių kalbos žodyne" (I, 53) sakoma: "Akis apdumti (apsukti, apgauti)." O abu "Dabartinės lietuvių kalbos žodynai" (bolševikinis ir nublševikintas) sutinka, kad "akis dumti" reiškia "apgaudinėti" (8 psl.) ir dar pridėda — "meluoti" (158 psl.). Žodžiu, terminas gan aiškus. Iš čia galima susidaryti pagrįstą nuomonę, kad "akių dūmimo stilius" yra kažkas panašus į "akių dūmimą."

Apie "akių dūmimą" kalbėti nebuvo numatyta. Prabilo Dirva. Sako, kad "akių dūmimo stilius" rašiau apie tautinių šokių šventę Chicagoje. Mat, kad šventę pagyriaus, tai tvarkoj, bet kam gi reikėjo kalbėti apie prakalbininko tuščiažodžiavimą. Deja, Dirvos terminas, "akių dūmimo stilius," čia netinka, nes konkretų pavyzdį tikrai užsirašiau dar prakalbos metu ir tikrai jo neiškreipiau. Nei ko apgaudinėjau, nei melavaus. Išėitų, kad Dirva per mažai vertina savo žodžius.

Akių dūmimo pavyzdžių spaudoje gausu. Štai rašo Draugas (VII, 25):

"Amerikiečių laukinių vakarų filmuose yra aforizmas, "nešauk pirmas." Tai reiškia, kad reikia nepradėti kovos, nes galimas daiktas, kad jos ir nereikės. Tas pats būtų taikintina ir lietuviškoj veikloj, kad nereikia per daug anksti pradėti puolimo, reikia gerai į dalykus įsigilinti... Pirmą reikia parodyti klaidą, ją taisyti ir tik paskui pulti. Šiandien kaip niekada mums trūksta visuomenės darbininkų ir taip pat kaip niekada yra per daug vadinaujamųjų" (rašo Al. B. Aronson?).

Taigi, "nešauk pirmas!" Neaišku, ar tas "nešauk" padarytas iš "šauti" ar "šaukti." Šauti pirmam gal ir nevertėtų, bet šaukti? Šiaip ar taip, Draugas čia prabilo aukso žodžiais. Šie žodžiai į akių dūmimą būtų joku būdu nepanašūs, jei ... pats Draugas jų niekada nepamirštų.

VIDURIO TIESA

Ta pati Dirva rašo: "Būtų naudinga, kad Girnakalis atvirai nurodytų šaltinius, kurie nuvestų į tą jo sugestijonuojamą taip pravartų vidurio tiesos ieškojimą."

Žinoma, būtų naudinga. Tai ir pabandyti. Atvirai kalbant, praadžioje pakaktų dviejų dalykų.

1. Reikia turėti tinkamų šaltinių. Apie Lietuvą kalbant, turi būti sunaudota galimai platesnė medžiaga, — vis tiek, ar ji mums patinka, ar ne. Pvz., turime du straipsnius: Varpe V. Čičiūno ir J. laisvę Vaitiekūno.

Vaitiekūnas rašė per ilgesnį laiką prisirinkęs medžiagos, nesidrovėjo Lietuvą gi-

riančių ir peikiančių duomenų, surinko gausybę faktų. Gi Varpo straipsny jautėme, kad autorius naudojami atsitiktine tarybine medžiaga, o pagrindinai remiasi antitarybine propagandine medžiaga, rimtam darbui mažai tinkančia.

2. Iš galimai platesnės susirinktos medžiagos turi būti daromos objektyvios išvados. Pvz., į laisvę straipsny autorius iš gausybės turimų faktų padarė atranką. Iš atrinktų faktų ir dar sąmoningai siekiant vienašališkų išvadų, neturime vispusiško vaizdo. Pvz., buvo Lietuvos nulykę dr. Margeris ir R. Mizaras, buvo tikimasi jų įspūdžių. Bet dar prieš jiems išvykstant buvo nujaučiamas jų nusistatymas pastebėti tik jiems naudingus reiškinius ir tik viena kryptimi pasireikšti. O D. Kuraitis pasireiškė kita kryptimi, taip pat vienašališkai. Ir tos vienašališkumo tendencijos, mūsų manymu, kyla visų pirmiausia dėl pačių autorių noro būti tendencingais. (Susiduriame ir su daugelio spaudos ir visuomenės veikėjų tendencijomis Vienybės laikrašty matyti ne tokį, koks jis yra, bet tokį, kokio tie veikėjai norėtų).

Iš kitos pusės, objektyvumo pastangos neraiškia savų pažiūrų neturėjimo arba savų pažiūrų išsižadėjimą. Pvz., Vienybėje Girnakaliui skirtoje vietoje nėra jokių vilčių sulaukti pritarimo dabartinei antireliginei politikai Lietuvoje. Taip pat čia nebus kalbama nevertinant lietuviybės ir jos kultūrinių laimėjimų.

Dar karalius Steponas Batoras sakėsi esąs valdovu tik žmonių, bet ne jų sąžinių. Nuo Stepono Batoro eina jau ketvirtas šimtas metų, rodos, laisvės kryptimi turėtų būti ir pažangos. Bet Lietuvoje valdžia tebesiekia valdyti ne vien žmones, bet ir jų sąžines. Sąžinės prievartavimo atgyvenos ne laidojamos, bet ugdomos. Nėra ko operuoti Lietuvos dvasininkų pasisakymais, kad jie jaučiasi laisvi. Mes žinome, kad Kristus įsakė: "Eikite ir mokykite visas tautas..." bet Lietuvoje to neleidžiama. Sukokiais nors išskaičiavimais daromi pareiškimai apie laisvę mūsų neįtikina. Tik iš kitos pusės, nerandame reikalo ginti dvasiškios pamėgtų žemiškosios gerovės privilegijų, kaip tai — turtų, politikavimo, netikintųjų vienokio ar kitokio persekiojimo ir t. t. Nepriklausomybės laikais tiek buvo sugadinta popieriaus dėl katalikiškosios akcijos ir dėl "bedieviškos" Smetonos valdžios... O dabar? Ar ir dabar tai lygiai aktualu bei vertinga, kaip anais laikais?

O ir prie tautinių vertybių negi priskaitytinios partijų programos? Negi visi yra didvyriai, kurie tik griebiasi, nors ir nieko nelšmanydami, nors tik kalbomis laisvinti Lietuvą? Negi nuopelningi ir tie, kur nepa-

Tešama 7 psl.

Argentinos Lietuvių Balsas apie Narkeliūnaite

Argentinos Lietuvių Balsas, kurio kvietimu S. Narkeliūnaite rugpj. 13 d. išskrido į Buenos Aires, apie jos atvykimą rugpj. 1 d. laidoje šitaip rašė:

Žurnalistė Salomeja Narkeliūnaite, lietuvių spaudos atstovė UN (Jungtinių Tautų Organizacijoje), Vienybės redaktorė, atskrendanti iš JAV į Argentinos Lietuvių Balsą 35 metų sukakties minėjimą, laukiama visos Argentinos lietuvių kolonijos.

Visiems Argentinos lietuviams bus didelė garbė asmeniškai susipažinti su modernišką šių laikų žurnalistė, kuri atveža ne vien JAV lietuvių gyvenimo filmus, bet taipgi pabėgėlių gyvenimo vaizdus iš Vokietijos, o taipgi jos pačios užpėrnai Lietuvoje susuktus filmus Vilniuje ir kitose Lietuvos vietose. Taipgi pamatysime V. Tysliavienės pereitų Kalėdų metu Lietuvoje susuktus filmus.

Parengimai bus A. L. Centre 17 ir 24 šio rugpjūčio mėnesio, rugpjūčio 18 Susivienijime ir rugpjūčio 25 minaudgėčiai ir nemuniečiai, bendrai susitarę, pakvietė viešnia su filmais Berissan — Nemuno salėn. Organizacijos savo spaudos organui mielai užleido sa-

lonus platesniam susibūrimui.

Visi parengimai bus filmuojami ir paskui parodyti JAV lietuviams.

Jau mažiau dviejų savaitių liko iki žurnalistės Narkeliūnaite's atskridimo, kadangi ji pasieks Argentiną 14 arba 15 šio rugpjūčio mėnesio. Eina didelis pasiruošimas skaitlingai dalyvauti visuose ne eiliniuose rengimuose, kurie įeina mūsų išsivijios kultūrinės veiklos istorijon.

Šia proga pastebėtina, kad Salomeja yra ketvirtoji JAV lietuvių kultūrinės veiklos ambasadorė Argentinoje.

Pirmutiniai mus aplankė: Rašytojas, visuomenininkas, Naujienų bendradarbis Dan Kuraltis su žmona Della Kvietkute. (Antru kartu lankėsi vienas).

Antras JAV lietuvių gyvenimo filmus parodė William J. Jurgelas, du kartus apsilankęs su žmona, Ona Norkaityte Jurgeliene. (Dabartinio laiku kellautojas Jurgelas lanko Europą ir Sovietų Sąjungą).

Trečias JAV ambasadorius mūsų kolonijoje buvo rašytojas, knygų leidėjas, žurnalistas ir didis kultūrinio darbo mecenatas Juozas J. Bachunas su žmona Marija Bartusevičiūte, paro-

džiūsis begaliniai įdomius spalvuotus Margučio filmus. Antrieji ir tretieji, susipažinę su mūsų veikla, tapo Argentinos Lietuvių Centro Garbės Nariais.

Anot posakio: Leda! pralaužti. Bendradarbiavimas ir artėjimas tarpe JAV ir Argentinos lietuvių kas kart gaudesnis. Ne vien spaudos puslapiuose vieni kitus matome, bet ir filmuose.

Atvykstančią ketvirtoją JAV lietuvių ambasadorę (ir pirmutinę moterį toje rolėje!) nuoširdžiai sveikiname!

ONA

Rytų Prūsijoje gimęs, ilgus metus antropologijos ir kalbotyros profesorium Yale u-te išbuvęs dr. E. Sapiaras (1884-1939) viename savo veikalų pasakoja: Civilizacijos istorijoje pastebime žymų ir ryškų praplėtimą galimybės žmogui susikalbėti su vis didesniu žmonių skaičium. Kliūtys susikalbėti yra nesmagios ir pavojingos. Moderniname pasaulyje didžiausia kliūtis yra kalbų gausumas. Nėra abejojimo, kad vis tolyn besicivilizuojanti žmonija būtina pasirinks vieną kurią kalbą visuotinei apyvartai.

Jurgis J. Ziberka, neseniai išrinktas Argentinos Lietuvių Centro pirmininku, savo darbo kambary. Nežiūrint, kad J. Ziberka yra gimęs Argentinoje ir čia studijavęs ekonominius mokslus, gyvai domisi lietuvių veikla. Pr. Ožinskio nuotrauka

APIE SAVUS NAMUS...

VYTAUTAS ŠIRVYDAS

II Pietų Amerikos Lietuvos Kongreso delegatai pas Urugvajaus prezidentą. Šovė iš kairės: A. L. Balso leidėjas Pranas Ožinskas, ALOS Tarybos sekr. inž. St. Babronis, B-nės pirm. lt. A. Balčiūnas, Arg. liet. visuomenės veikėja Ona G. Ožinskienė, stud. Grauzinytė, atstovė iš Chicagos G. Šrutienė, II PALK pirm. Vyt. Dorelis, Urugvajaus prezidentas Rosario, liet. B-nės pirm. M. Klimas, Lietuvos atstovas Anatolius Grišomas, K. Runimas, žurnalistas Albė Gumbargis ir Lietuvos Pasiuntinybės spaudos atstovas K. Čibiras.

Tikrai Jurgis Jurgį pažino...

Dirva savo liepos 31 d. laidos spaudos apžvalgoje pakartoja Chicagoje išeinančio voldemarininkų biuletenio žinlą, kad būk Vienybėje "neeilniū" šulu esąs J. Kiznis, kuris "priešidengęs slapyvarde, rašinėja pagal liniją." Ir baigia patarle: "Jurgis Jurgį pažino ir į puotą pavadinno..."

Mums atrodo, kad tikrai "Jurgis Jurgį pažino," bet ne Vienybės, o Dirvos ir voldemarininkų biuletenio atveju. Mat, kai Dirva susilaukė savo skaitytojų protestų dėl išpuolių prieš Vienybę, tai tada dirvininkai su savo bičiuliais savo puolimo dirvą nukėlė į voldemarininkų biuletenį ir ten dabar reiškiasi. Tai čia jau tikrai "Jurgis Jurgį pažino ir į puotą pavadinno..." O kai dėl J. Kiznio, tai be reikalo tiedu Jurgį ai rūpinasi. Kiznis yra raštingesnis už tų abiejų laikraščių redaktorius, ir jam to tie tegalėtų pavydėti. Gi kai dėl Vienybės, tai Kiznis yra jos rėmėjas ir skaitytojas, bet, gaila, ne bendradarbis.

Dr. J. Grinius iš savo viešnagės pas mus Amerikoje Europos Lietuviai pasakoja: Jei Amerikos lietuvių dauguma mažiau lankstus Aukso Veršiams, Bendruomenė būtų turtinga ir daugiau padarytų. Tačiau, gali būti, ne Aukso Veršiai kalti, bet siekimas apsikrauti politika, kuriai ir šiaip veiksmų nestinga?

Cia įdonus A. Ramūno prisiminimas Dirvoje apie Augustiną Voldemarą. Jo likimas, kaip žinoma, dar neišaiškintas, bet Ramūnas mano, kad, jei Voldemaras būtų pasišventęs jaunatvėje parodytam polinkui mokslui, gali būti, būtų mums išaugęs istoriku, ruso Rostovčovo, lenko Zielinsko pavyzdžiu. Dabar gi, politika išsėmė visas pajėgas ir istoriko talentas sudžiuvo be vaisių! Bendruomenės vadams Voldemaras gali būti puikus pavyzdys, linkti labiau mūsų kultūron ne politikon. Politiką valdo pajėgos, mūsų rankoms nepaveikiamos.

Vakarų Vokietijos užs. reik. ministras Schroeder plieno pramonininkams kalbėję pareiškė, kad jos kraštas tapęs antrąja, po Amerikos, ekonomine pajėga pasaulyje. Vokiečių kareiviai dabar sudaro didžiausią būrį NATO kariuomenėje. Vokiečių politika, jis sakė, siekianti visų pirmiausia išsaugoti laisvę, po to išreikalauti rytų vokiečiams apsisprendimo teisės įgyvendinimą, sukurti ekonominiai pajėgią Europą, su savo stipriu politiniu balsu, palaikyti vis stiprėjančią sąjungą su Amerika, užmegzti santykius su Rytų Europa ir įtikinti, jog Maskvos propaganda, kad būk vokiečiai rengiasi kerštui, yra melas.

Liepos pradžioje Lietuvon nuvyko 30-ties Urugvajaus lietuvių ekskursija. Mano išbūti 2 mėnesiu. Kelionė \$550, diena viešbutyje Vilniuje \$15.

Draugas sprendžia: Tenka džiaugtis, kad šių metų prez. Kennedžio Pavergtoms

Politinių partijų ir grupių pasaulyje tiesos ieškotojai, kaip dainos akmenėliui, sunku ant kelio. Pulgio Andriūso Alaušo paežerėje vėjo siūbuojami ašarai, sako, šaukia: "Pas man! Pas man!"

Taip grupių "realizmai" vieni patraukliau, kiti tiesiog prievarta įsakinėja tik jų tiesą žinoti ir skelbti. Tokiu būdu, Vienybė, kuri, prieš 77 metus pagrindan pasiklojo "vienybę visų lietuvininkų" (nes "Lietuvninkais esame mes gimę"), susilaukia įvairių "užgožimų," kai išsivijos visuomenę paskatina gyventi Lietuvos himno "vienybė tezydi" nuotaikomis.

Tysliavai vairu būdavo Vienybę leisti modernišku, įdomiu, liberalinių pažiūrų, plačios tautinės minties laikraščiu. Žodis "liberalinis" turi prasmę "ne siauras, laisvas, protu vairuojamas." Moderninis ir tau-

tinis reiškia patraukliu pavidalu skelbti viską, kas lietuviška ir nuoširdu. Žymusis prancūzas politikos filosofas Montesquieu (1689-1755) kvietė: "Visados sakyk tiesą, net tėvynės atžvilgiu. Kiekvieno tėvynainio pareiga yra dirbti tėvynėi, bet ne jo pareiga dėl jos meluoti." Mūsų prof. Šalkauskis tą pačią mintį pareiškė kitais žodžiais, skatindamas mus matyti visą tautos tikrovę, ne jos dailį.

Prieš mūsų lenkintojus ir tarptautintojus kovas laimėjusi, Vienybė gali pasiūlyti, kad "laisvos rinkos" rungtynėse prieš "realizmus" ima laimėti ir jos dabartinės idėjos, apyvartoje įsigyvendamos plienu.

Kas tos idėjos? Kadangi jos tautinės ir liberalinės (reiškia, ne siauros) vienu žodžiu sunku atpasakoti. Pagrindinė yra jungti visus geros valios lietuvius, ypač išsiviusi vis primenant, kad jis greitai nutaus, jei per toli nusišalins nuo tautos kamieno, nežiūrint kokiose istorijos vyksmų sąlygose šiam kamienui gyventi tektų.

Dabartinio momentu, tauta yra kalėjime ir politinių žmogaus bei piliečio laisvių iškovojimas atrodo ilgų distancijų dalyku. Todėl sakome, išsiviusi pareiga yra visokiomis priemonėmis lauztis pro okupanto geležinę uždangą ir, žmogus su žmogumi, lietuvis su lietuviu, narstyti santykius tarp išsiviusi ir lietuvių tėvynėje.

Laiškai, siuntiniai, turistai, matyt, okupantui nepatinka. Todėl privalėtų patikti mums ir būti kuo plačiausiai praktikuojami!

Netrukus gal bus galima ir kurį mūsų meno ansamblių Lietuvos miestuose parodyti (gal ir maldininkų ekskursiją į Aušros Vartus, kuriuos vysk. Brizglio komitatas paneigė Washingtono kopytėlės atžvilgiu) iš ten, gal atvykstančiuosius, kaip kada, pramoksimė plačiau sutikti negu "pažangiųjų" supelėjusiuose rūsiuose?

Vienoje apysakų anglas Thackeray teigia: išsilaikyti yra didingiau negu drįsti. Tegul nelemtas likimas pirmiau pavargsta negu mes! Nebijoti jokių kliūčių; turėti viltį, kuomet visi kiti yra ją praradę; išbristi visas balas nesušlapus — kas sakys, tai ne didvyriškumas?

Vėlai susiprasi — nieko neberasi. Kažkurioje mūsų akademikų studentų anketoje prieita išvados, kad lietuviai gabūs žmonės, tik lėto mąstymo, Visuomenės pulsą (kad "visi išsivisia nori santykių su lietuviu Lietuvoje") pajutusi Vienybė, pradėjo (dar prie velionio Tysliavos) linkti paieškoti gi tiems santykiams atitinkamų priemonių. Redaktorė Narkelūnaitė ir leidėja V. Tysliavienė asmeniškai nuvyko pajusti sostinės Vilniaus (kur lietuvių nuo lenkų laikais 2,000 dabar priaugo iki 80,000) nuotaiakas ir gyvenimą.

Klausimo pribrendimą (ir didelį jautrumą) pabrėžė visų galų suaimanavimas: skambias rezoliucijas rašė ir ALTAs ir VLIKas, ir Bendruomenė, ir Kultūros Kongresas, ir gydytojų Lituanica ir liaudininkų bei socialistų centraliniai komitetai. O kiek raiiluotojų

Tęsiama 14 psl.

Tautoms Savaitėi rezoliucija žymiai stipresnė negu pernykštė.

Pirm rezoliucijos paskelbimo, Draugo bendradarbis pasakoja: Washingtono gyveną pabaltiečiai susirūpinę, kad, girdi, Kennedy Pavergtų Tautų Savaitės šiemet gali nepaskelbti. Dirva gi paskelbė net tos rezoliucijos angliška turinį. Pabaltiečiai Washingtono, atrodo, arti bažnyčios bet toli nuo Dievo.

Vilniaus miesto Kultūros skyriaus vedėjas J. Kilšauskas giriasi, kad Ekskursijų Biuras pernai aptarnavęs 60,000 sostinėn atvykusių turistų. Kodėl jų tarpe nebuvo 10,000 Amerikos lietuvių? Kas kliudo?

STEBĖTOJAS

PALANGOJE

Is 1 psl.

torija ir senaisiais jo dirbiniais. Yra "atkurtas" miškas, "gintaro medžiai" iš kurių šakų amžių bėgyje susidarė Lietuvos pajūrio auksas.

Toje salėje yra įdomių kolekcijų su gintare įstriagusiais vabzdžiais, senojo gintaro, apdirbto neolito ir geležies amžiaus laikotarpyje, gintaro žaliavos lobis, neseniai rastas prie Pervalkos, lietuvių archeologų kasinėjimų metu aptikti gintaro dirbiniai.

Atitinkamais žemėlapiams pavaizduojamos gintaro radimo vietos pasaulyje, Pabaltijy, Lietuvoje, taip pat ir nurodomos kelionės senaisiais prekybiniais keliais.

Antroje salėje įvairiais eksponatais rodomas gintaro dailius apdirbimas Lietuvoje, dailininkų - gintaro specialistų portretai, Klaipešos "Dailės" kombinato masinės gamybos ir unikalius gintaro dirbiniai, atskiros kolekcijos, literatūra apie gintarą ir kt.

Šią parodą parengė Vilniaus valst. dailės muziejaus bendradarbiai pagal arch. J. Masalskio projektą.

* Pavergtųjų Tautų spaudos skyrius informuoja, kad JAV Kongrese ryšium su Pavergtųjų tautų savaitė buvo pasakyta visa eilė kalbų ir daugelis jų įrašyta į Congressional Record.

Iš kairės ir iš dešinės

Atkelta iš 4 psl.

baigiamu erzelu ir asmeniškėmis ambicijomis tautinius darbus žudo susiskaldymu? Jei kieno tėvynės mellė tėra akių dūmimas, tai nebijome to ir rodyti ir mėginti įrodyti!

Bet grįžkim prie temos — apie galimybes ne tiek "vidurio tiesos ieškojimo," kiek apie visų lietuvių galimybes rasti bendrą kalbą. Uždavims rasti bendrą kalbą nėra lengvas. Mes atstovaujam pažūrą, kad kai kurios bendros kalbos yra galimos net ir pasaulėžiūros pagrindų vieni su kitais nesuderinus. Emigracija turi ieškoti ryšių su metropolija, jei tik turi noro gyventi.

Lietuvą valdanti partija neabejotinai draugais laiko tik tuos, kurie be jokių sąlygų komunistų partijai gali deklaruoti: jūsų tikėjimas yra ir mūsų tikėjimas, jūsų džiaugsmas yra ir mūsų džiaugsmas. Atrodo, tuo keliu lyg norėtų eiti "Laisvės" bendradarbis Išlaužas. Na, tegul eina.

O gal anoji pusė ryšių proga bent kokias mūsų savarankiškumo sąlygas supras, kaip galvosėną "iš buržuazinio objektyvumo pozicijų" ar kaip kitaip eretikiškai. Gal į išsiviusi žiūrima kaip misijonieriai žiūri į primityvius dievukų garbintojus, laukiama besąlyginio pripažinimo komunistinio tikėjimo tiesų? Jei taip, tada tenka aiškiai pasisakyti, kad dar nesame nei suklupe, nei palūžę.

Geriau ir vilčių neturėti, kad kultūrinių ryšių proga būtų galima kokį komunistą at-

versti į kapitalistinio dievo tikėjimą. Kultūrinių ryšių proga nereiktų turėti iliuzijų, kad "aną pusę" galėtume išmugeliuoti tokių idėjų ar spaudos, kurios ten sudarytų kokių problemų. Taip pat ir "anoji pusė" neturėtų manyti, kad mūsų nusistatymai nėra tvirti.

Kad ir kaip beieškotume "objektyvios tiesos," vistiek ir anoje pusėje ir mūsų pusėje ji tegali būti pagrįsta ant subjektyvių nusistatymų uolos, bet objektyvumas galimas visų pirma nuoširdžiu noru partnerį objektyviai suprasti.

Čia kalbėjau savo paties tautinės ir religinės pasaulėžiūros pagrindu. Bet kas kitas kultūrinių ryšių galimybes teigti ar neigti galėtų kitokiais pagrindais. Kultūrinių ryšių priešininkai savo nusistatymą motyvuoja taip pat tam tikru pasaulėžiūriniu subjektyviu pagrindu; jie taria, kad su tėvynės valdovais reikia laikytis besąlyginės kovos santykio net ir tuo atveju, jei per tuos valdytojus būtų kokių nors ribotų galimybių ir prie pačios tautos prieiti.

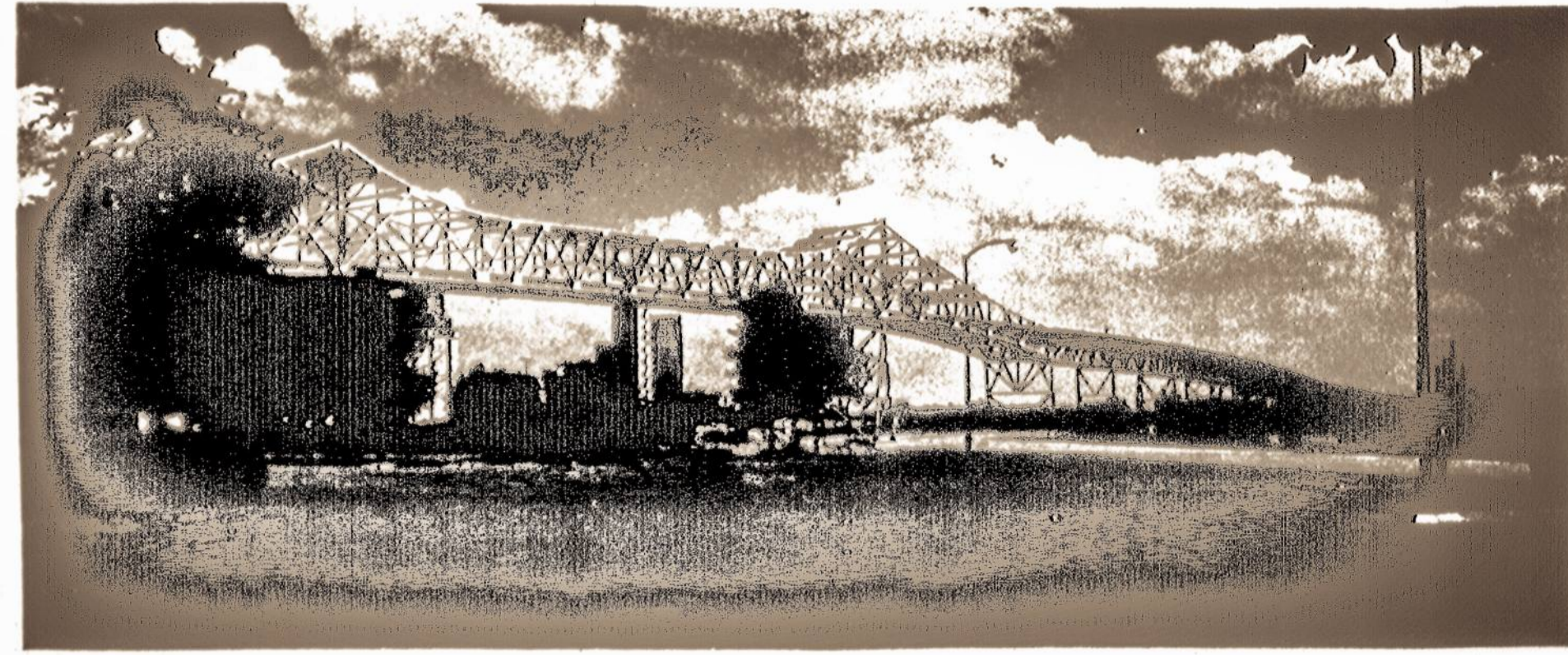
Dėl pagrindų verta padiskutuoti net ir tuo atveju, jei "anoji pusė" mums pasilikty net tik rezervuota, bet ir priešiška.

O "akių dūmimas" būna įprastas blogo vardo turgavietė. Labai norėtume, kad mūsų išsivijos spauda vengtų supanašėjimo į tokią turgavietę.

4,000 MYLIŲ APLINK DIDŽIUOSIUS EŽERUS

Yra dvi žmonių grupės. Viena per atostogas dažo savo namus, o kita išvažiuoja iš jų. Išvažiuojančius irgi galima suskirstyti į tuos, kurie nuvažiuoja į kokį kurortą ir išsisi, ir į tuos, kurie nori kuo daugiau apvažiuoti, kuo daugiau pamatyti.

Prie šių paskutiniųjų priklauso ir šių kelionės įspūdžių autorius, kuriuos jis skiria namų daiktams ir sudedamųjų kėdžių mėgėjams. Mat, tie patys mažiau važinėję, ne taip greit autorių apkaltins, kad jis arba perdeda, arba ko nors nedada. Juk sunku marga begalinį Dievo pasaulį paprastai žmonių kalba atvaizduoti. Anksčiau ta pradėta žmonių skirstymą galima tęsti ir toliau. Vieni keliauja į Rytus, kiti į Vakarų, yra keliaujančių į pietus ir į šiaurę. Jūs korespondentas važiuoja aplink, apsuoko ratą aplink Didžiuosius Šiaurės Amerikos ežerus: Michigano, Erie, Ontario, Hurono ir Auksutinį.

"Dangaus kelias", kuris jungia pietinę Čikagą su Indiano greitkeliu, ir New Yorku. Nors daugiausia šis tiltas išvestas virš pramonės priemiesčių, nuotraukoje matoma jo dalis, vedanti per Kelumeto upę.

EŽERAS KAIP LIETUVA

Auksutinis kūrį Kanados ir JAV siena dalija perpus, yra didžiausias gelius vandens ežeras pasaulyje ir užima beveik tokį pat plotą kaip Lietuva. Tik Kaspijos jūra su savo sūriu vandeniu ir 170,000 kvad. mylių plotu jį praneša.

Birželio 29-tos rytą, šeštadienį, atsikelim, kaip į darbą, šeštą valandą ryto, ir po 45 min. jau nutraukiam žemyn sunkias dvigubo garažo duris, kurių dvi savaites niekas nedarinė. Mūsų 1961 m. "Sakaliukas" (ang. Falcon) rodo pilną baką benzino ir 6,511.8 mylias skaitiklyje.

Iš Cicerio miesto pasukam Kongreso greitkeliu į rytus. Per 10 min. pervažiuojam skersai Čikagos ir pasukam tik šimtą užbagta Den Rajano autostrada į pietus, Indiano link. Lakuotu mašinos stogal bilija kylančios saulės spinduliuose, Čikagos dangoraižiai dunkso lengvame rūke. Dar po penkiolikos min. pasiekiam talpą vadinama "Dangaus keliai", kuris išvestas daugiausia ne virš vandens, bet virš pietinės Čikagos fabričių ir jungia šį miestą su Indiano greitkelio, vedančiu į New Yorką. "Dangaus keltas" kainavo 100 mil. dol. ir buvo užbaigtas 1958 m.

VIDURAMŽINIAI MOKESČIAI

Iš "Dangaus keltas" ir Indiano autostrada, ir vėliau Ohio ir Pensilvanijos greitkeliai yra apmokami. Prieš įvažiuojant į autostradas, valdininkas paduoda bilietą, o įvažiuojant reikia susimokėti, pagal nuvažiuotą nuotolį. Viena mylia kainuoja maždaug 1.5 centu. Tu valdininkų būdelyje visą eilę kiekvienai kelių juostai po vieną. Jos visos sujungtos bendru stogu ir iš tolo atrodo kaip kokios kelių inžinerijos triumfo arkos.

Be pūsryčių išvažiuojame užsiori valgyti. Susitajame prie pilkos cementinių pastatų, grupės kurių pristatytas kas keliasdešimt mylių pravažiuojančių patogumų. Mūsų šis restoranas pavadinamas norvegų K. Rokno vardu. Tai Indiano "divyris", prieš 35 metus buvęs

katalikiško "Notre Dame" universiteto amerikoniško futbolo komandos treneris. Anuo metu šio krašto universitetai buvo geriau žinomi savo sportininkais kaip mokslininkais. Ir prof. S. Kolupaila tame universitete dar tada nedėstė.

Prie pūsryčių eilė, kaip kadais Lietuvoj kooperatyve prie cukraus. (Gal ir dabar?) Kokį penkiolika minučių reikia palaukti, kol gaudam tradicinę kiaušinėlių su pagrudintais lašais.

Indiano greitkeliu tik 153 mylių ilgumo, ir mes jį per porą valandų pravažiuojam. Greičio riba čia daugiausia 70 mylių į val. Visi važiuoja 75.

Įvažiuojam į Ohio autostradą, kuri irgi dviejų juostų į abi puses, turi tas

pačias mokesčių rinkėjų būdeles, tik informacines lentos pakelėj čia nebe žalios, bet mėlynos, ir restorane nebe iš piko cemento, bet iš raudonų plytų.

Ant informacinio lapelio, kuri tarnautojas paduoda su bilietu, išvardinta koks šimtas viešbučių, kuriuose pavarę keliautojai gali pernakvoti. Pastabų nurodyta, kad visi šio viešbučiai telkia vienodą patarnavimą įvairių rasų ir religijų žmonėms. Kai juodukas privažiuoja, nesako, kad nėra vietos. Pinigas visų vienodas.

Prie Vermilliono upės kad užpuola mus lietus, atrodo, kad jūros dugnu važiuojam. Dauguma automobilių sustoja pakelėse. Tik niekas nekabina baltų nosinaičių ant durų rankenos ar antenos, kaip patarta bėdos atveju. Mat taip lyja, kad net nosį baisų iškišti į lauką.

NETOLI CLEVELANDAS

Smarkus lietus trumpas. Mes greit ir vėl galim išvyti greitį. Dar už valandėlės ženklai pradeda mirti išvažiuojant į Clevelandą, kur yra žymi lietuvių kolonija. Ten pasukimės į Ameriką. Ten jis neaiškiai aplinkybėmis ir sudėgė savo sūnaus namuose 1944 m.

Autostrados taip išvestos, kad didžiųjų miestų nesiekia. Praslenkam tarp Clevelando ir Akrono, nesustodami nei viename. Akronas yra pasaulio gumos centras. Pažūrėkit į savo automobilio padangas — jos tikriausiai iš ten.

Paprastai reklama skelbia, kad ant autostradų nėra jokių trukdymų. Nuo Čikagos be elamo šviesų galima nuvažiuoti iki New Yorko.

Ne tiesiai Trukdymai yra prie "muitininkų" būdely, ir jie dar nemalonesni kaip raudonos šviesos, nes čia net jų nepravažiuojam reikia mokėti.

Pravažiuojam ir 238 mylių Ohio greitkelį ir pasiekiam gražiąją, žaliąją, kalnuotą, kalvotą Pensilvaniją, kuri vietomis primena Žemaitiją, vietomis Alpes.

(Bus daugiau)

MARŠRUTAS
150 MYL.

4,000 mylių kelionė aplink Didžiuosius ežerus per 11 Amerikos valstybių ir Ontario provinciją Kanadoje. Kelionę galima atlikti per dvi savaites, nors, patogumo dėlei reikėtų skirti visą mėnesį.

Mano kelias į muzikos meną

Lietuvos Operoje

TĘSINYS

1940 m., vadovaujamas jauno, energingo direktoriaus J. Grybausko, visas operos teatro kolektyvas su naują energija pradėjo darbą: ėmė studijuoti Dzeržinskio operą "Tykūsias Donas", atnaujinti jau esamas repertuar operas, Mes pajutome, kad tarybinė vyriausybė skiria menui didelį dėmesį.

Šios kūrybos džiugumo dienos, deja, buvo neligos: prasidėjo karas. Teko pergyventi hitlerinės okupacijos košmarą, kal buvę pamintos elementariausios žmoniškumo normos. Koks smagumas bei malonumas dainuoti, kai aplinkul girdi aišmanas, kai liejasi ašaros ir nekaltų žmonių kraujai upės?!

Stal atėjo 1944 metai. Niekam nebuvo paslaptis, kad hitlerinę kariuonį išlėms katastrofa. Nuo karo viesulo kai kurie mano bičiuliai artistai bėgo į vakarus, kabindami ir mane kartu trauktis. Nepaklausiau tos propagandos ir nutariau likti tėvynėje. Aš nesuklydau, — suklydo tie, kurie išvyko iš savo gimtojo krašto.

Gera gyventi ir dirbti su savo liaudimi. Lietuvoje gimiau ir užaugau aš, čia užaugo ir mano vaikai. Vienas sūnus — Antanas-Kęstutis, — baigęs universitetinį medicinos fakultetą, yra ausų, nosies ir gerklės ligų gydytojas, antras — Erdvilas-Jonas, — baigęs Kauno Valstybinę konservatoriją, eina Vilniaus Tallat-Kelpso vardo muzikos mokyklos direktoriaus pavaduotojo mokslo reikalams pareigas ir dėsto fortepijoną. Duktė Angela-Terezė mokosi Vilniaus Pedagoginiame institute. Visti esame laimingi, kad nesibastome svetur.

Pbūklį gašmūl šiek tiek nutolus, 1944 m. vasarą ėmė grįžti lietuviai, karo pradžioje evakuavęsi į Tarybų Sąjungos gilumą. Rašytojas A. Gričius, kuriame buvo pavesata rūpintis teatro reikalais, sukvietė artistus, visus maloniai pasveikino ir ragino tuoj pradėti darbą.

aikėja herojaus charakteris. Aplamai visi valdmenys, iš naujo peržiūrėti ir pagilinti, matyt, tapo raiškesni. Tai rodo recenzija apie Rigoletto ir Skarpio vaidmenis. "Literatūroje ir mene," straipsnyje "Pavykęs atnaujinimas," tuomet buvo rašoma:

Valstybiniame operos ir baletu teatre naujai praskambėjo Puccini opera "Tosca." Sveikintinas reiškinys, kad teatro vadovybė, keldama spektaklių meninį ir ideologinį lygį, iš naujo peržiūrėti senosius spektaklius, kuruose daug kas pasėję, iškreipta, ir pagrinđimai atkuria operas ir baletus, siekdamas muzikiniai sceninių vaidžių psichologinio gilumo ir turinio idėjiškumo... Vienas naujai iškeltų operos broūų — tai katalikiškosios klerikalinės grupės išryškėjimas, grįžiant prie operos kūrėjo Puccini redakcijos, tironą Skarpio vaidmuo dvasišku. Buržuazinėj Lietuvoj ir kituose buržuaziniuose kraštuose cenzūra Skarpio paversdavo pasauliečiu baronu...

Tokį tiplingą aukštosios dvasiškosios atstovą kardinolą Skarpio sukūrė LTSR liaudies artistas A. Sodeika. Jo Skarpio — absoliutus makiaveliškas tironas, nesiskaltas su priemonėmis tikslui pasiekti, nepakenčias jokio pasipriešinimo, valdys vien baimė ir teroru. Gyvenimo sąlygos jame išvystė žemiausias alstras. Šiame valdmenyje A. Sodeika pasiekė aštraus, individualaus sceninės formos išraiškimumo. Jis pasiekė tos meninės tiesos, kai aktorius tiek įsityvena į savąją rolę, kad atrodo su ja visai susiliejęs. Jo sukurtame valdmenyje jautėsi vokalinės muzikinės ir aktorinės interpretacijos sintezė. Vos tik įėjęs į sceną, A. Sodeika sugebėjo žėstais, mimika duoti tikslią Skarpio vidinę charakteristiką. Kiekviena muzikinė frazė ir artija buvo perjausta, jai suteiktam reikiamą spalvą. Šis valdmuo yra patikus menininko kūrybinis atsiekimas, rodąs jo aukštą muzikinę ir aktorinę kultūrą.

Kal sbrendau kaip artistas, atsirado noras savo patyrimą perteikti jaunajai kartai. Dar 1945 m. buvau pakviestas į Kauno konservatoriją ruošti jaunų dainininkų.

1948 m. Aukščiausioji atestacinė komisija Maskvoje mane patvirtino konservatorijos docentu. Mano vokalinę klasę baigė Jonė Vasionytė, kuri dabar dėsto Kauno muzikos mokykloje, ir H. Zabuļėnas. Valstybinio akademinio operos ir baletu teatro Vilniuje solistas jau gavęs Respublikos nuspelnusio artisto vardą.

1948 m. operos ir baletu teatras bei Valstybinė konservatorija buvo perkelti į sostinę — Vilnių. Čia gavau pasiūlymą dėstyti operos klasėje.

Si sritis man buvo įdomi. Pristmindamas posakį, kad, norint būti visuomet jaunam, reikia kelti profesiją, aš mielai noru sutkau imtis šių pareigų. Tapau operos klasės vedėju bei režisierium.

Dirbant kito visa eilė metodinių klausimų. Juk visas žengia į priekį. Aš mokiausi seniai, tad ar tinka dabar tie senoviniai mano darbo metodai? Nusprendžiau vykti į Maskvą — ne tik operų pastatymų pasižiūrėti, bet, svarbiausia, apsilankyti konservatorijoje, pasimokyti iš tarybinų muzikos profesororių.

Moskvoje išbuvau dešimt dienų, aplankiau vienuolika įvairių spektaklių. Didžiojo teatro operos spektaklių pastatymai mane taip sužavėjo, kad, rodos, ir dabar juos tebemačiau. Niekur kitur neteko matyti taip meniškai pastatytų operų.

Rigoletto — lo paties vardo Dž. Verdi opereje 1950 m.

ry: "Kunigaikštis Igoris", "Ivanas Susaninas", "Pikų dama", "Demonas", baletu: "Gulbių ežeras", "Bachčisarajaus fontanas". Kiek silpnesnė vokalinė jų pusė, nes šiuo metu nėra tokių mūzišnių artistų, kaip Šaltapinas, Neždanova, Sobinovas.

Pasižiūrėjęs Maskvos konservatorijoje, kaip dėstoma operos klasėje bei operos studijoje, parvažiuavę į Vilnių, pasijutau drąsesnis ir šioje srityje. Stengiausi įdėgti studentams meno principus, išskeldamas jo liaudiškumą, idėjiškumą, pranašumą prieš merdinti buržuazinių Vakarų meną. Vadovaudamas operos klasei, ruošiau pačių studentų įėjimo į žymųjų kompozitorių operų pastatymus, ištraukas iš Tschaikovskio "Eugenijaus Onieginio" ir "Pikų damos", Dargomyžskio "Undinės", Verdi "Otelo", Puccini "Bohemos". Stengiausiai padėti jiems suprasti vaidmens charakterio savybes, praktiškai pritaikyti teorines žinias savo darbe.

1954 m. LTSR Kultūros ministro įsakymu buvau patvirtintas einančiu profesoriaus pareigas, o 1957 m. spalio 29 d. Aukščiausioji atestacinė komisija prie TSRS Aukščiausiojo mokslo ministerijos man pripažino mokslinį profesoriaus laipsnį. 1950 m. operos ir baletu teatras surengė mano 60 metų amžiaus ir 35 metų scenos darbo sukaktuvių minėjimą. Šia proga man buvo suteiktas Respublikos liaudies artisto vardas, buvau apdovanotas Darbo Raudonosios Vėliavos ordinu ir kitais vyriausybiniais apdovanojimais.

Be savo tiesioginių artisto ir pedagogo pareigų teko dirbti ir visuomeninį darbą: 1950 m. buvau išrinktas Vilniaus miesto darbo žmonių tarybos deputatu, o 1951 m. — LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatu.

Sulaukus 60 metų amžiaus, pradėjo kiek šluuoti mano sveikata. Gydytojų patarė sumažinti darbo krūvį. Turėjau atsisakyti scenos.

1954 m. dalyvavau lietuvių literatūros ir meno dekadėje Maskvoje. Čia vėl turėjau progos patirti daug įdomių dalykų. Repejuojant baigiamojo koncerto programą, patekome į Didžiojo teatro sceną. Atrodė, kad mūsų choras, orkestras ir visi dvylika solistų skėstame didelėje scenoje ir salėje mūsų nebus girdėti. Bet per koncertą, įvykusį po trijų bendrųjų repetičių, kurių metu mums patėjo Didžiojo teatro režisieriai, įsitikinome, kad vis dėlto esame girdimi. Maskvos auditorija labai šilta mums priėmė. Kai kuriuos programos numerius teko net kartoti.

Dekadoje mes daug ko pasimokėme iš Maskvos scenos meistrų. Daugelis mūsų artistų buvo apdovanoti — jų tarpe ir aš gavau dar vieną Darbo Raudonosios Vėliavos ordiną. Džiugu, kad tarp apdovanojimų buvo ir buvę mano studentai — Saulevičiūtė, Čudakova, Zabuļėnas ir kiti.

Bus daugiau

ATSIŪSTA PAMINĖTI

MOTERIS, Lietuvių Moterų žurnalas, nr. 3 (gegužis — birželis), gausiai iliustruotas, meninė priežiūra N. Kulpačiūnės. Rašo: M. Matienė, B. Pūkelevičiūtė, D. Augienė, S. Slavinskienė, O. Jasienė, dr. J. Balys, E. Gimbutienė ir kt. Gana plati lietuvių moterų veiklos visame pasaulyje apžvalga. Ed. Sulaitis, rašo apie ryškiausius mūsų sportininkų pasirodymus. Įdomus skyreliai iš sveikatos, madų ir grožio pasaulio ir šeiminių kampelio.

LIETUVIŲ DIENOS, birželio nr. su Vl. Meškėno piešu Juozo J. Bachuno spalvotu portretu pirmajame viršelyje. Spalvotas ir antrasis viršelis, Jame dail. Adomo Galdiko peizažas. Tai pirmas lietuvių periodinės spaudos bandymas leisti spalvotai. Nemačius originalių, sunku būtų pasakyti, kiek geros yra reprodukcijos, bet bendrai viršeliai daro malonų įspūdį. Šiame nr. vadovaujanti tema yra "Bendromenis keltas — tautos likimo keltas". Tai redakcijos parengta anketa Pasaulio Lietuvių Bendromenės klausimais ryšium su rugp. 29 — rugs. 1 dienomis Toronto įvykstančiu Pasaulio LB Selmu. Anksčiau šilame žurnale jau pasisakė S. Barzdukas, dr. A. Trimačas ir prel. M. Krupavičius. Dabar dedami atsakymai: Pr. Vainausko, dr. Vlodo Štimalio, V. Vaitiekūno ir J. Audėno.

Mano apsilankymas Lietuvoje

VILNIAUS GELEŽINKELIO STOTYJE

Kalėdos Vilniuje nepasibaigė mano apsilankymu vaikų darželyje.

Gruodžio 25 dieną dar daug kur lankiausi, daug mačiau ir girdėjau, iki grįžau nakties poilsio į Vilniaus viešbutį. Taip būdavo kasdien — vaikščiodavau ir važinėdavau nuo ryto iki vėlyvos nakties, kasdien vis sutikdama daugiau lietuvių ir įsigydama naujų įspūdžių iš gyvenimo dabartinėje Lietuvoje.

Artinosi laikas skirtis su aktore A. Kubertavičienė, kuri turėjo skubėti į Kauną, nes tą patį vakarą jai reikėjo vaidinti teatre. Ši pagarsėjusi scenos veteranė, nežlūrint savo amžiaus, tebėra veikli, kupina energijos. Dar tik antra diena, kai susitikome, bet kokiu ji man artima ir brangi.

— Tikrai pas tave atvyksiu gruodžio 27-ją, — ji žadėjo.

Aktorė Antanina Vainiūnaitė-Kubertavičienė tebevaidinanti Kauno Dramos Teatre, Marcelinos vaidmenyje Bomašo veikale "Figaro vestuvės".

Palydėjau ją į Vilniaus geležinkelio stotį, iš kurios 1926 m. ir mes pradėjome kelią atgal į Ameriką. Niekaip neprisimintau kaip tada atrodė geležinkelio stotis, nei kas mus iš Vilniaus išlydėjo. Mano atmintyje buvo įstrigęs "zvoščikas", kuris nuvežė į geležinkelio stotį ir kažkoks nykus miestelis prie Latvijos — Lenkijos sienos, kur labai ilgai laukėme traukinio į Nepriklausomą Lietuvą. Lenkų okupacijos metais tiesioginio susisiektimo su Lietuva nebuvo, reikdavo važiuoti aplinkiniais keliais, per Latviją, kad pasiekti Kauną.

Prieš vykstant į Ameriką, mano motina norėjo, kad pamatytume bobutę Biržuose ir kitus tėvelio gimines Jurbarkė. Be to, kad aplankyti Eleną, mano vyresniąją seserį, kuri buvo apsisprendusi likti Lietuvoje ir mokslą tęsti Kauno Universitete. Iš tos ilgos ir vargingos kelionės iš Vilniaus į Kauną teprisimenu, kaip iš gilaus miego prižadino traukinio konduktorius, garšiai šaukdamas "Radviliškis", ir kaip keistai atrodė žmonės, į vagoną sūlipę su didžiausiais narvais, kuriuose vežėsi vištas, gaidžius ir žąsis.

Turbūt, jle vyko į turgų.

Vilniaus geležinkelio stotis, kaip man pasakojo, karo metais buvo subombarduota ir pokario metais atstatyta. Pastatas didelis, rusiško stiliaus, bet pačioje viršūnėje didžiulėmis raidėmis lietuviškas užrašas: "GELEŽINKELIO STOTIS".

Automobilui prie stoties privažiavus, pristatė jauna čigonė, kuri mano nusteblimui prabilo lietuviškai:

-- Graži ponė, duokite kokią kapeiką...

Taip man patiko, kad ta čigonė kalba lietuviškai, kad tuojau savo pinigėlyje ieškojau rublio, nors kiti ją pabarė -- kodėl ji elgetauja, o neina dirbti?

— Augtinu keletą vaikučių, negaliu dirbti, — čigonė teisinosi.

Vilniaus geležinkelio stotyje judėjimas didelis. Žmonių labai daug ir jų tarpe matau Raud. Armijos kareivius.

-- Tai vis dėlto Vilniuje esama kareivių, — neiškentusi pastebėjau, — o pas mus Amerikoje dėl jų vis ginčijamasi. Vieni turistai grįžę iš Lietuvos pasakoja, kad kareivių esama, o kiti sako, kad jų nematę...

— Tie, kurie Lietuvoje lankėsi vasarą negalėjo kareivių matyti, nes tuo metu jie stovyklauja Poligone, — man aiškino. -- Kas kita žiemą, ypač šiuo metu, nes nemažai jų yra atvykę į Vilnių šventėms.

-- Ar tie kareiviai lietuviai? -- klausiu.

-- Ne. Lietuviai slunčiami į kitas Sov. Sąjungos sritis, o į Lietuvą atvyksta kareiviai iš kitų respublikų. Bet nepagalvokite, kad jie čia slunčiami todėl, kad nepasitikima Lietuvos gyventojais... — kažkas aiškino.

Milicininkas Vilniuje tvarko trafiką ir eiseną.

Po Vilniaus "išvadavimo" ir Raud. Armijos bazių įkūrimo Lietuvoje, mano Juozas ne be reikalo jaudinosi ir pranašavo, kad tie įvykiai nieko gero nežada jo Tėvynei...

Tais pačiais metais, lyg nujausdamas artėjantį pavojų, įsai savo naują eilėraščių rinkinį pavadino "Tyla prieš audrą"... Su "Sakalo" bendrove Kaune jau buvo sutaręs rinktinę išleisti Lietuvoje, bet rankraščio vis nesluntė, vis lūkuriaudamas, kas bus toliau...

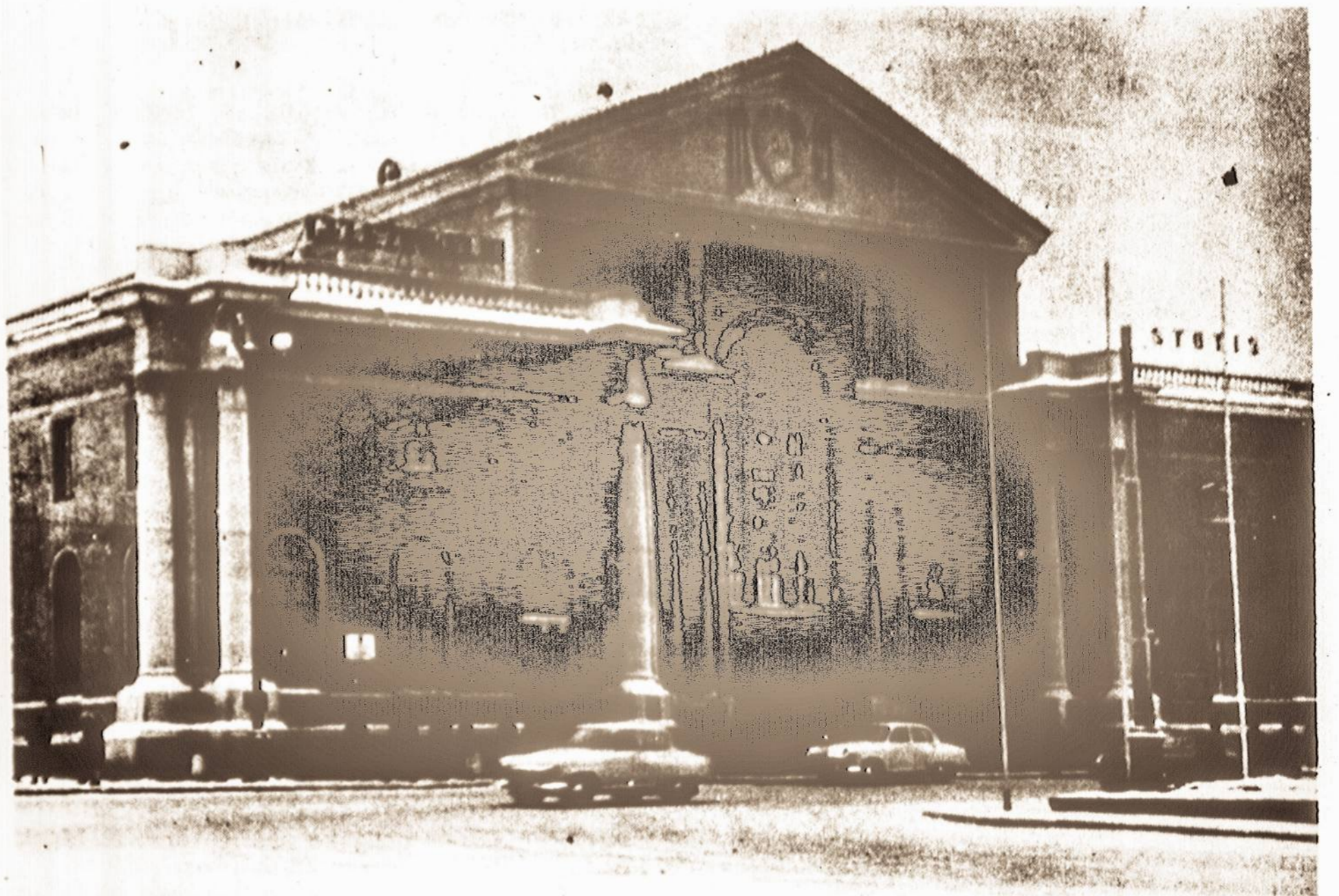
Ir juo toliau, juo buvo blogiau. Bet įsai labiausiai sielojosi, kad sunkiai iškovotą nepriklausomybę apginti Lietuva neiššovė nė simboliško šūvio. O kiek kalbų jo buvo pasakyta, raginant tautiečius Amerikoje aukoti Ginklų Fondui... koval už Lietuvos laisvę...

— Bet, žiūrėk, kaip tie "didvyriai", įsikūrę tūkstančius mylių už Tėvynės ribų, dabar "šaudė" žodžiais, — jis nekartą sakydavo, kai Dirva ir kiti pradėjo akciją prieš Vienybę ir ją asmeniškai, kad "ištremtų" iš ALT Sąjungos, iš A. L. Tarybos, kurioms įsai atidavė labai didelę duoklę, padėdamas joms įsikurti.

Ir tai vis dėlto, kad jam atrodė, jog su Tėvyne reikia palaikyti glaudžiausius ryšius, kaip ir anais laikais, kai Vienybė įsikūrė Plymouth, Pa. 1886 metais, kad šlapus vandenyno neišnyktų lietuvių išsivija, kad neužmirštų savo pareigų gimtajam kraštui.

Ar nuostabu tad, kad vaikščiodama Vilniaus gatvėmis, jaudinausi, visa tai prisimindama. Klek čia betruko, kad ne vieną tų buv. "kolegų" kuriems padėjome Amerikon atvykti ir kurie dabar mus moko savotiško "patriotizmo", būčiau sutikusi šio savo apsilankymo proga Lietuvoje. Čia jie nebūtų kalbėję, kad su Tėvyne nereikia palaikyti ryšių. Lietuvoje jie būtų mane, atvykusią iš Amerikos, pasitikę tokiau pat nuoširdumu kaip visi, kuriuos sutikau savo viešnagės metu.

Bus daugiau

Naujai atstatyta Vilniaus geležinkelio stotis, kur švenčių metu judėjimas buvo labai didelis.

Lietuviskose geguzinese

Marijos Diržienės vadovaujama siuvykla šiuo metu yra vienintelė lietuvių kriaucių įmonė Brooklyne. Jos stalas neseniai įvykusioje lietuvių kriaucių geguzinėje buvo pats didžiausias. Nuotraukoje iš dešinės matomi: R. Povilauskas, M. Diržienė su dukra, Mažeikaitė su jaunuoju Diržiu, Peterson, Tamulius, kriaucių lokalo delegatas Ubarevičius, Dešinėje - gėlininkas M. Mažeika ir kt.

Vienybčiai kriaucių piknike Jamaica, N. Y. prie Marijos Diržienės stalo. Nuotraukoje matomi Karveliai, Puodžiai, Šimėnai, Misiūnienė, Kulbokiėnė ir kt.

J. Stuko radijo programos "Lietuvos Atsiminimai" geguzinėje. Iš dešinės: Tillie Wallis su sūnumi, neseniai grįžusiu iš Heidelberg, Vokietijos, jos vyras, SLA išdo globėja E. Mikužaitė ir Vienybės leidėja V. Tysliavienė.

UNIKALŪS RADINIAI

I Vilnių grįžo Kultūros ministerijos ir Vilniaus Dailės muziejaus jungtinė ekspedicija, liepos mėnesio 8 -- 29 dienomis dirbusi Telšių ir Kelmės rajonuose. Jau ketvirtus metus ekspedicija, kurios sudėtyje yra dailės istorikas, restauratorius, dailininkas ir fotografas, planingai registruoja ir tiria respublikos meno paminklus.

Per tuos metus ekspedicijos nariai užregistravo ir užfiksavo dienoraščiuose bei fototekoje šimtus liaudies tapybos, skulptūros, o taip pat profesionalinės dailės kūrinių, anksčiau nežinotų ar mažai žinomų Lietuvos dailės istorijos mokslui.

Iš pastarųjų metų ekspedicijos radinių išsiskiria eilė liaudies meistrų skulptūros ir tapybos pavyzdžių: įdomus medinis suolas Kražiuose, XX amž. pradžios liaudies meistro K. Mockaus skulptūrėlės. Surinkti taip pat XIX amž. pabaigoje tyrinėtose apylinkėse dirbusių liaudies menininkų biografiniai duomenys.

Varniuose ekspediciją sudomino nežinomo asmens portretas, nutapytas XIX amž. pradžioje kurio nors Vilniaus Meno mokyklos dailininko. Iš surastųjų taidomosios dailės kūrinių paminėtini: graži barokinė Elgirdžių XVII amž. taurė, Lieplaukės taurė, XVIII

amž. pabaigos Slucko juostų audiniai, buv. Biržuvėnų dvaro 1767 m. koklių krosnys.

Užtikti keli unikalūs varpai. Iš jų išskirtini: senas, bene XV amž. Kelmės varpas, Plungėje esąs patrankų ir varpų liejiko Jono Breutelto Vilniuje 1646 m. nulietas varpas ir ypač Pašilės varpas. Pastarasis turi žemaitišką įrašą, nulietą 1620 metais. Tai labai retas mūsų kultūros istorijos faktas, vertas išsamesnių tyrinėjimų.

Vilniaus Valst. dailės muziejaus fondus praturtins ekspedicijos parvežtas Vilniuje atliktas liaudies rašinio atspaudas, XVIII amž. cino žvakidės ir kt.

* Ona Glukvienė praneša, kad nuo rugpjūčio 12 d. iki rugsėjo 3 d. Ginkų saldainių palocius bus uždarytas atostogoms. Jaunieji Ginkai vasaros atostogoms išvyksta į Lake George, N. Y.

* Sekantis "Lietuvos Atsiminimų" radijo piknikas įvyksta rugsėjo 8 d. Royal Gardens Park, Rahway, N. J. Bus renkama Mrs. Lithuania, įdomią programą ruošia radijo programų vadovas J. Stukas.

J. Stuko įvykusiame "Lietuvos Atsiminimų" radijo piknike rugpjūčio 4 d. Jamaica, N. Y. Iš k. Br. Spūdienė, SLA išdo globėja E. Mikužiūtė, Amelia Sinušienė ir N. Stilsonienė.

Walter Sinus nuotrauka

Mirė Paulina Glemžaitė-Strupienė

Liepos 23 d. mirė Paulina Glemžaitė-Strupienė, gimus 1891 m. sausio 30 d. Kupiškų, Lietuvoje. Baigus mokytojų seminariją Lietuvoje, ji 1915 m. rudenį atvyko į JAV pas seserį Praną Lazdiniene, gyv. Newark. Ištekėjus už plačiai žinomo Lietuvos vėliavų dirbėjo fotografo Antano Strupo, kuris mirė, paliko su dviem mažais vaikais, Sūnus Raymondas, tarnaudamas JAV kariuomenėje, nelaimingai žuvo Chicagoje. Liko dukra Milda Lindquist su dviem anūkais, gyvena Freeport, L. I., seserys: Pranė Globich, Harrison, N. J., Elena Stašienė, Detroit, Mikalina Vilniuje, Stepanė ir brolis Jonas — Kau-

ne, pusbrolis Glemža, Vlko tarnyboje Vokietijoje ir švogeris Joną Gaižutį Detroit ir daug kitų artimųjų.

Paulina Glemžaitė-Strupienė 1929 m. drauge su savo seseria Prane Lazdiniene lankė Lietuvą ir tenai gyvenančius gimines.

Atvykus Lietuvos Misijai į New Yorką, velionė Paulina buvo Lietuvos Misijos tarnyboje, iki Misija persikėlė į Washingtoną. Vėliau keletą metų mokytojavo lietuvių šeštadienijėje mokykloje, Harrison ir Kearny.

Paulina buvo darbšti narė daugelio lietuviškų organizacijų: New Jersey Lietuvių tautinės Tarybos sekretorė (I Pas. karo metais), dirbo Vilniui Vaduoti Sąjungai, platino Vilniaus pasus ir Izenklelius. 1921 m. dirbo Lietuvių Piliečių Sąjungos Vyriausios Valdybos įstailgoje New Yorke, be kitų, ir iki susirgimo, Newarko Lietuvių Moterų Klube.

Paulina ilgus metus sirgo, o paskutinius pora metų jau buvo visą laiką kitų priežiūroje ir pasimirė Abbey Nursing Home Newark, Liepos 27 d. palaidota šv. Kryžiaus kapinėse North Arlington, N. J., iš Newarko lietuvių bažnyčios, laidotuvų direktoriui M. A. Buyui pataraujant.

Sermentis ir laidotuves buvo skaitlingos, dalyvavo ir iš toliau atvykę. Seserų vaikais Pajauta Gaižutienė ir Davetas Dulaitis buvo atskridę iš Detroito.

KOR.

SIBIRO LIETUVAIČIŲ MALDAKNYGĖ KINIŠKAI

Iš Formozos jau gauta žinia, kad šiomis dienomis išeina iš spaudos Taichungo mieste Sibiro lietuvių maldos kinų kalba.

Tai bus bene pirmoji lietuviška knyga kiniškai. Vertimą darė studentai, kun. Tadu Hang padedant, Gražų įvado žodį parašė kardinolas Tomas Tien. Tai jau bus septintasis kardinolas, užgynęs lietuvių maldas ir šeštoji svetimoji kalba, kurioje tos maldos išleisdžiamos.

Suvenyrų megėjai gali gauti visų laidų po egz. jei kreipsis į kun. L. Jankų, 105 Grand St., Brooklyn 11, N. Y.

Ta proga laukiama šio tokios aukos ar Sibiro lietuvių šalpai per BALFą ar tų maldaknygių leidėjams, kurie dažniausiai yra neturtingi misionieriai.

Putnamo seselės jau išleido naujas angliškas ir lietuviškas maldas, tai dėl tų knygelių reikia rašyti seselėms į Putnamą.

Šiuo metu daromi žygiškai išleisti tų maldaknygę prancūzų kalba bei ispaniškai Kolumbijos katalikams, nors vertimas ispaniškai jau pasirodė Argentinoje. Sibiro lietuvių maldaknygės buvo įteiktos JAV prezidentui ir Šv. Tėvui, kuriems mergaičių maldos paliko didelį įspūdį ir priminė mūsų tautos kančias.

Kun. L. Jankus

* Inž. Zenonas ir Janina Glodienai, gyvenę Los Angeles, Calif., rugpjūčio pradžioje išsikėlė metams gyventi į Denver, Colorado, kur inž. Glodenis gavo gerą profesinį pasiūlymą.

IŠNUOMUOJAMI moderniški 5 kambarių butai nuo \$78 iki \$103 nuomos. Gerame rajone. Netoli mokyklų, parko ir krautuvų. Tel. DEwey 9-7267.

Apsilankymas Lietuvoje - malonus sapnas

-- Praleistos dienos Lietuvoje dar ir šiandien man atrodo kaip malonus sapnas, — kalbėjo Michalina Ginčauskienė, birželio mėnesio pradžioje apsilankusį tėvynėje ir po kelių savaličių vėl grįžusį Amerikon.

Hammond, Ind., miestelio gyventoja savaitę laiko praleidusi su savo ir vyro artimaisiais Vilniuje, tą įvykį prisimena kaip vieną įdomiausių įvykių jos gyvenime.

Sunku įsivaizduoti viešniškos iš Amerikos jausmus, kurie pripildė jos širdį, kada ši po beveik 20 metų pertraukos pamatė savo tėvus, seserį, brolių bei jų vaikus.

— Išskyrus tėvus, aš kitų visai negalėjau pažinti, nes, kai mes paskutinį kartą matėmės, buvome dar jaunuoliai, o kiti -- dar tik maži vaikai, — aiškina Ginčauskienė.

Todėl jos artimieji iš Plungės, o vyro giminės — iš vietovės netoli Kuršėnų, suvažlavę į Vilnių, turėjo daug aplekta kalbėti. Tiek daug nesimatymo metų, tiek įspūdžių, smagių bei liūdnų prisiminimų užpildė visas Vilniuje praleistas valandas.

— Kaip sekėsi kelionė į Lietuvą? — paklausė Lietuvoje viešėjusią tautietę.

-- Puikiai. Kellavome drauge su kelionių biuro vedėju Vl. Rāsčlausku, kuris pats jau prieš tai Lietuvoje yra keliskart lankęsis. Jis greitai sutarkė man kelionių dokumentus ir davė nemažą patarimų. Taip pat suteikė nuolaidą už bilietus. Šia proga aš noriu už tai jam padėkoti.

Skrendant tarp Maskvos ir Vilniaus buvau sutikusi vieną moterį, kuri važiuavo iš Sibiro į Lietuvą aplankyti savo artimuosius.

Ji Sibire yra ištekėjusi už buvusio karo belaisvio prancūzo. Jie abu dabar negali važiuoti apsigyventi nei į Lietuvą, nei į Prancūziją. Todėl ir liko gyventi Sibire, nors ir jis sukėlė nemalonių praeities prisiminimų. Lėktuve taip pat buvau sutikusi ir jaunų lietuvių kareivių, tarnaujančių sovietinėje armijoje.

-- Kaip praleidote laiką Vilniuje? — pasiteiravome. Beveik visą laiką buvau kartu su artimaisiais. Atvykusi Vilniun, paskambinau telefonų į Plungę ir iš ten tuoju atvyko tėvai bei kiti artimieji. Viso mūsų susidare 12 žmonių grupė. Mes ėjome, kur norėjome, darėme, ką norėjome.

-- Ką patyrėte iš artimųjų apie gyvenimą Lietuvoje? — dar paklausėme. -- Jie yra paprastai žmonės, tad jų

Dešinėje: M. Ginčauskienė su savo tėvais (viduryje), broliu ir seserimi Vilniuje. Kairėje: Lietuvos jaunoji marta, kuri mokosi, linksmis, ruošiasi ateičiai. Iš kairės: Irena Zmailaitė, Albertas Zmaila (Ginčausko sesers dukra ir sūnus), Danutė Aleksandraviciūtė (Ginčauskienės brolio duktė) prie įėjimo į Vilniaus pilies požemį.

gyvenimo sąlygos nėra geros. Jų uždarbiai, lyginant su Amerikos darbininkų, yra labai maži. Tačiau maistui ir pragyvenimui užtenka, rūbų mes iš Amerikos nusiunčiame. Juk Amerikos gyvenimo niekad su niekuo negalima lyginti, ar tai būtų Lietuva, ar kokškitas kraštas.

Gerą įspūdį paliko jaunimas, kuris turi plačias galimybes mokslui. Nors, būdami paprastų tėvų vaikai, mano sesers duktė ir vyro sesers sūnus bei duktė

yra baigę aukštąjį mokslą.

Vienas, baigęs Vilniaus konservatoriją, yra Plungės meno vadovu, kita — agronomė, o likusioji — veteranarijos gydytoja, kuri dar žada eiti į tolimesnes studijas.

Giminės nemaža pasakojo apie baisius laikus pokario metais, kada reikėjo saugotis pavojų iš abiejų pusių. Bet mirus Stalinui, reikalai žymiai pagerėjo ir žmonės visais atžvilgiais įžengė į geresnį gyvenimo kelią.

M. Ginčauskienė dar daugiau papasakojo apie viešėjimą tėvynėje. Ji ypatingai užakcentavo didelį jos giminių pasitenkinimą, susilaukus ją iš Amerikos. Sugrįžus Amerikon, artimieji atrasė laišką, kuriame pažymėjo, kad tik poetas gali aprašyti tų džiaugsmą, kurį ji jiems suteikusi savo apsilankymu. Todėl prašė ateityje jiems geriau nieko nebesiūsti, o taupyti pinigų sekančiai kelionei į Lietuvą.

E. Š.

VIENYBĖS SODYBOJE Šeštadienį, rugsėjo 14 dieną rudens pobuvis ir priėmimas Salomėjai Narkeliūnaitei,

GRĮŽUSIAI IŠ PIETŲ AMERIKOS KELIONĖS

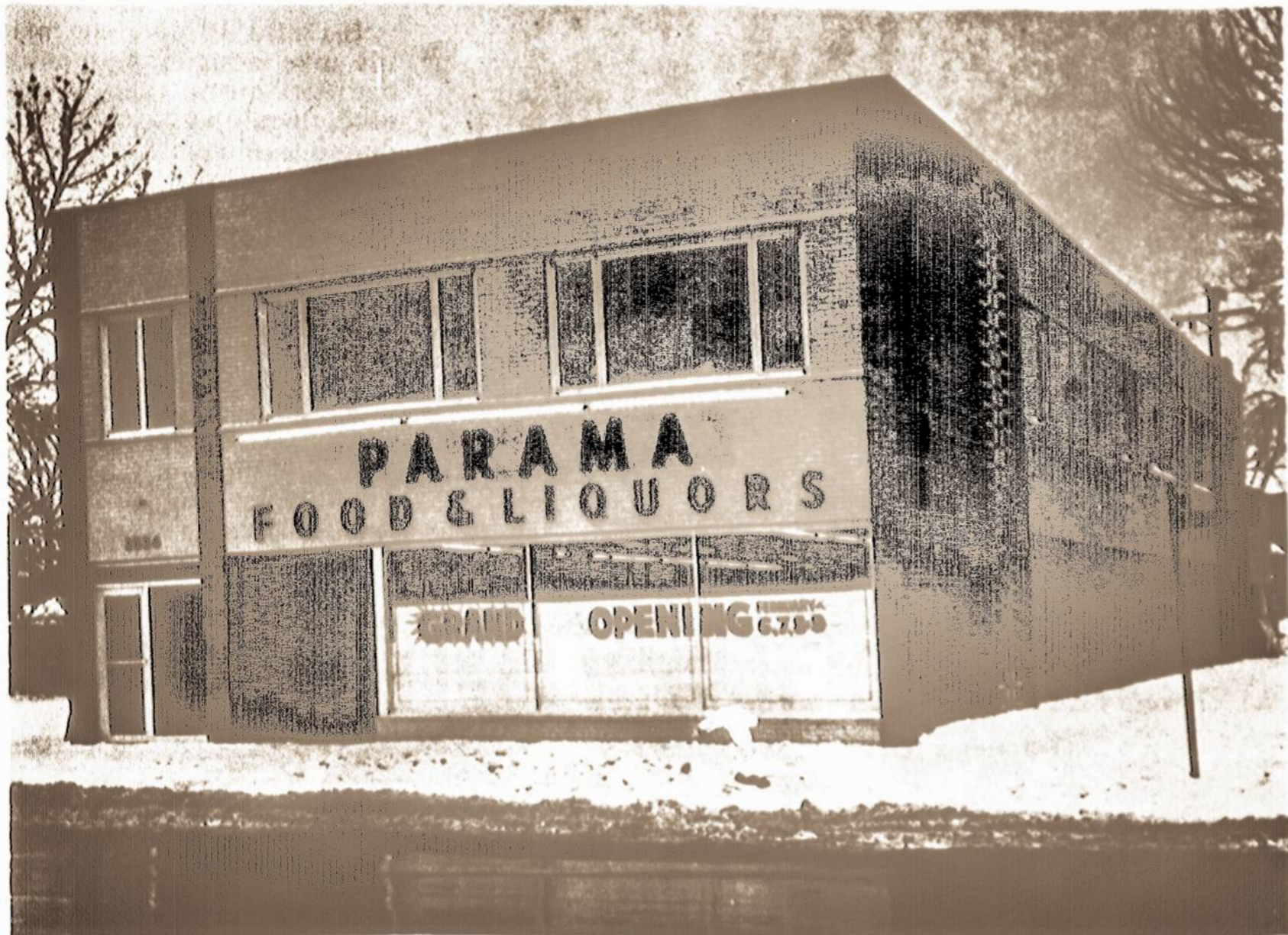
Kviečiami Vienybės skaitytojai

Nuo 3 valandos po pietų

BUS RODOMI FILMAI IŠ PIETŲ AMERIKOS LIETUVIŲ GYVENIMO

192 HIGHLAND BOULEVARD, BROOKLYN 7, N. Y.

ĮĖJIMAS - AUKA VIENYBĖS MAŠINŲ FONDUI

Taip atrodė "Paramos" pastatas šiuo metų pradžioje, kada dar buvo rengiamasi didžiajam krautuvės atidarymui.

GRAŽI MAISTO KRAUTUVĖ... Atkelta iš 3 psl.

kad paskutiniu metu Vienybe susidomėjimas yra padidėjęs ir paprasčiau, kad būtų siuntinėjama daugiau egzempliorių. Paminėjo ir kelis juokingus atvejus, jog buvo atėję keli tautiečiai, matyti, iš trukšmingųjų "patriotų" tarpo, kurie savininkams padarę grasinimą dėl Vienybės platinimo.

Reikia pažymėti, kad J. Janušaitis anksčiau pats yra buvęs uolus spaudos bendradarbis, tad žmogus nėra siaurų pažiūrų ir nesiduoda lengvai nugašdinamas. Panašus į jį, atrodo, yra ir jo partneris J. Mažeika.

Norėtusi palinkėti šiems sumanliems "Paramos" savininkams geros kloties ir

ateityje, išreiškiant viltį, jog po metų, kitų ji keltųsi dar į didesnes, puošnesnes patalpas.

Edv. Š.

MIAMI, FLORIDOJE

Viršuje - lietuvaitės dalyvausios Miami, Floridoje įvykusiame parade. Iš k.: Žilvytė, Gužauskaitė, dvi viešnios iš Chicago, Jazbutytė, Karinutė Ogden, dvi Mokeraitės, Rūta Vertalkytė ir dvi Mileraitės iš New Yorko.

Apacioje: p. Žilvytė su Vidute Mileraitė, Rūta Vertalkytė ir Rūta Mileraitė, Lietuvos Piliiečių Klubo Sode, Miami, Floridoje.

Apacioje: p. Žilvytė su Vidute Mileraitė, Rūta Vertalkytė ir Rūta Mileraitė, Lietuvos Piliiečių Klubo Sode, Miami, Floridoje.

Sukaktuvinė skautų stovykla šiame prasideda rugp. 17 ir truks iki rugsėjo 1 d. Camp Child, Manomet, Plymouth, Mass., amerikiečių skautų stovyklavietėje.

Apie savus namus...

Atkelta iš 5 psl.

ir slapyvardėmis išsislapčiusių "didvyrių" spaudoje triukšmavo!

Na, ką gi? Prosenelių patarlė sako: ateis ožka prie vežimo. Bet eina atbula, dangstydamasi melu. Draugas vedamuoju aną dieną papūtė: iš pirmųjų bendradarbiavimo (?) bandymų (?) — Salčiaus, Narkeliūnaitės, Tysliavienės ir kai kurių kitų (?) — matome, kad jų bendradarbiavimas (?) nėra nuėjęs toliau kaip iki Lietuvos komunistų viršūnių. (?)

Prisimena, vieno Draugo redaktorijų, kun. J. Prunskio tikras priešėjimas prie komunistų viršūnių. Ar tai buvo "bendradarbiavimas"? Narkeliūnaitė nuvyko tėvų aplankyti, Tysliavienė vyro testamento išpildyti, kun. Prunskis siekė motiną Amerikon išprašyti, "Bendradarbiavimas?"

Naujienos teisėtai dėl šitokios "koegzistencijos" maišymo su "kolaboravimu" Draugą išbarusios, vienybiškoms idėjoms nusilenkimą, taip pat, meluku pridengia. Sako: Nuo 1-jo Pas. karo pabaigos Vakarai niekad nesiruošė kariauti prieš Sovietiją. Amerika ir sąjungininkai tvirtai ir neatlaidžiai laikėsi koegzistencijos, tik norėjo, kad būtų taikinga (be "šaltojo karo" piktos propagandos, iš vidaus grėžimų, korėjiškų karų). Vakarų ir Sovietijos koegzistencija — senas dalykas, ne vienu bolševikų sugalvotas. Amerika nori su Sovietija koegzistuoti kaip su Kanada, nes, jei ne taika, kas? — karas? (Eisenhowerio žodžiais). Koegzistencija Lietuvos nelaimelį galo neatneš, bet, žinoma, viltis neišnyks, kad, anksčiau — vėliau, ji laisvę atgaus. Tačiau, tai ilgų distancijų dalykas.

Toliau, Naujienos mano, kad "vienintelis" (?) geras susisiekimui su lietuviais Lietuvoje kelias yra paštas. Šias visas "vienybiškas" idėjas Naujienos, kažkodėl, pridengia netiesia. Sako: "Yra manančių, kad santykiai su okupantu pasidarys geresni, jei mes juos girsime ir kelsime, kas Lietuvoje gera, nutilėdami blogą. Šią idėją uoliai (?), skleidžia (?) Vienybė, jos leidėja, redaktoriai ir artimieji bendradarbiai(?)"

Jei reiktų tai citomis iš Vienybės įrodyti, tai net devynias laumes su devyniais papildinamais stiklais talkon pasikvietusios Naujienos per devynius metus žiūrėdamos Vienybėje tokios idėjos "uolų" skleidimą neras. It's on the record! — kaip Trumanas sykį pareiškė. Be to, Vienybė neieško jokių geresnių santykių su okupantu — ji ieško geresnių santykių su lietuviais Lietuvoje.

Lietuviai gabūs žmonės, tik lėto mąstymo. Ypač daug laiko nučikvoja iki tiksliai nustato, apie ką gi iš tikrųjų kalba! Tai pabrėžia paskutinis Metmenų žurnalo nr.

A. R. ten kviečia santykių su Lietuva klausimą svarstyti rimtai, pirmą galvą tiksliai apibrėžiant vartojamus žodžius: kolaboravimas, kultūrinis bendradarbiavimas, kultūriniai santykiai, kultūriniai santykiai, bendravimas, nes vartotojai ir skaitytojai juos įvairiai supranta.

A. R. mano, kad "Nusi-

statymas santykių su lietuviais Lietuvoje klausimu turėtų būti teigiamas, pozityvus; visada turime sakyti "taip!" — palaikyti santykius norime — atsakas turi būti drąsus ir ofenzyvinis." Šioms "vienybiškoms" idėjoms pritaria ir jo cituojamas prof. J. Pikunas (Lietuvių Dienose), pareiškęs: "Reikia naudotis jau esamomis tinkamomis priemonėmis, bet valia ir naujų kelių ieškoti."

Smagu, kad į vienybiškus naujus kelius suka ir kietakaktis (ikšiam vien Amerikos-Sovietijos karu atsidėliojęs) Nepr. Lietuvos red. J. Kardelis. Jis pareiškė: Rusų pavergtiems dabar reikia ieškoti naujų kovos už laisvę kelių. Plačiai išsiilejanti koegzistencija verčia naujų kovos būdų ieškoti. Reikšmingi laiko faktai tiesia kelius į ateitį!

Per 6-tą žurnalo apimties nuošimtį (11-ką pusl.) į Vienybę stebėliškai ir Metmenų redakcijos narys K. Drunga. Deja, nepacituoja nė vieno (absoliučiai nė vieno!) Vienybės pasisakymo, bet savo galvos tuščią mintį siekia dar puikšnesnis tuštybėmis apipinti.

Pavyzdžiui, teigia, kad, Vienybė savo idėjomis jau 10 metų pavėlavusi! Kodėl veiksniai tylėjo prieš 10 metų, ir tik gausybės ragu prabilo, kai Vienybė prabilo? Gyvenimas verčia ir gerbiama Drungą vienybiškai idėjai pritarti. Sako, kad "tūkstančiai laišku ir siuntinių yra padarę žymiai daugiau negu būtų įmanoma įsivaizduoti kultūrinio bendradarbiavimo rėmuose." Vienybė tvirtai stovi už laiškus ir siuntinius.

Bet Vienybė skatina eiti ir toliau. Laiškai ir siuntiniai yra, taip sakti, "objektai" (negyvas pasaulis), o žmonių santykiams daug didesnį poveikį turi "subjektai" (gyvas pasaulis).

Amerikiečio asmeninis pasimatymas su lietuviais Lietuvoje palieka didesnį įspūdį negu laiškas ar siuntiniai. Dar daugiau paveiktų Čiurlionis ansamblio pasirodymas Vilniuje, kaip mus Amerikoje tautiniai paveiktų liaudies ansamblis iš Lietuvos.

Ir Dirvos redaktorius niekad nedrįsta pacituoti kurią nors idėją iš Vienybės rekordo (tai skaitytojus "suglumytų", aiškinosi jo pirmtakūnas), bet mielu noru pasigauna plepalą iš Laisvosios Lietuvos, Dirvos informacijai sakome, tarp Vienybės ir L. L. plepščių toks skirtumas: Vienybė siekia apjungti visus lietuvius (kad ir skirtingų pažiūrų), o L. L. siekia juos išdraskyti, vienas kitam liežuvis rodančiomis kliskomis. Kitais žodžiais, Vienybė stovi už tautos gyvybę ir ateitį, o L. L. už išsigimimą ir iškrikimą. Lietuvos universiteto diplomu apdovanotas Dirvos redaktorius gali Amerikoje laisvai rinktis, kuriuo keliu jis skaitytojus vesti nori!

LIEtuvIAI ADVOKATAI

S. Bredis, Jr.

37 Sheridan Avenue
BROOKLYN 8, N. Y.
Telefonas: APplegate 7-7083

C. A. Voket

(Vokietaitis)
41-40 74th Street
JACKSON HEIGHTS, N. Y.
Telefonas: NEWton 9-6620

EDVARDAS ŠULAITIS

Vienybės redakcijos ir administracijos atstovas
Chicagoje ir jos apylinkėse
1320 S. 48th Court, Cicero 50, Ill. Tel. OL 6-1357

Lietuvių Prekybos Rūmų golfo diena

Lietuvių Prekybos Rūmai (Lithuanian Chamber of Commerce of Illinois) atliko galutinį pasiruošimą savo Metinei Golfo Dienai, kurį įvyks rugp. 21 d. Silver Lake klube prie 147 ir 82-os gatvių.

Perėjame LPR direktorių susirinkime buvo tartasi, kad golfo turnyras, kuriame dalyvaus apie 150 golfintų, būtų sėkmingai pravesas. Turnyras prasidės pietinėje golfo lauke 9 val. ryto. Varžybos eis pagal Peoria sistemos taisyklę.

Lietuvių Prekybos Rūmų vyriausias šeimininkas dr. Joseph B. Jerome ragino, kad visi direktoriai tą dieną būtų Silver Lake klube. Jems pavesta svečių priėmimo pareigos ir kiti darbai atlikti, susiję su vakarienių rengimu, kurį įvyks klube turnyru pasibaigus.

Numatoma, kad Golfo Dienos vakarienių bus sėkminga.

Lietuvių Prekybos Rūmų nariai ruošiasi atvykti ne tik iš Chicago bet ir tolimesnių jos apylinkių. Bilietų užsakymas vakarienių, kuriuos galima gauti pas direktorius, yra didelis. Gal būt ir vėl teks Rūmų sekret. dr. Kaziu Draugeliui pažymėti užrašuose, kad ši Golfo Diena buvo sėkmingiausia Lietuvių Prekybos Rūmų istorijoje.

Vakarienių metu sveikinimo žodį tars LPR pirm. dr. Jerome. Turnyro varžybose laimėjusiems bus įteiktos trofėjos. Be to, kiekvienas atvykęs į vakarienių, gaus vertingą dovaną. (Dovanas paskiria Golfo Dienai prekybininkai, įmonių vedėjai ir profesionalai).

FR. BULAW

REMKITE BIZNIERIUS,
KURIE SKELBIASI
VIENYBĖJE!

RAY'S LIQUOR STORE

JUOZAS IR IZABELE MISIUNAI

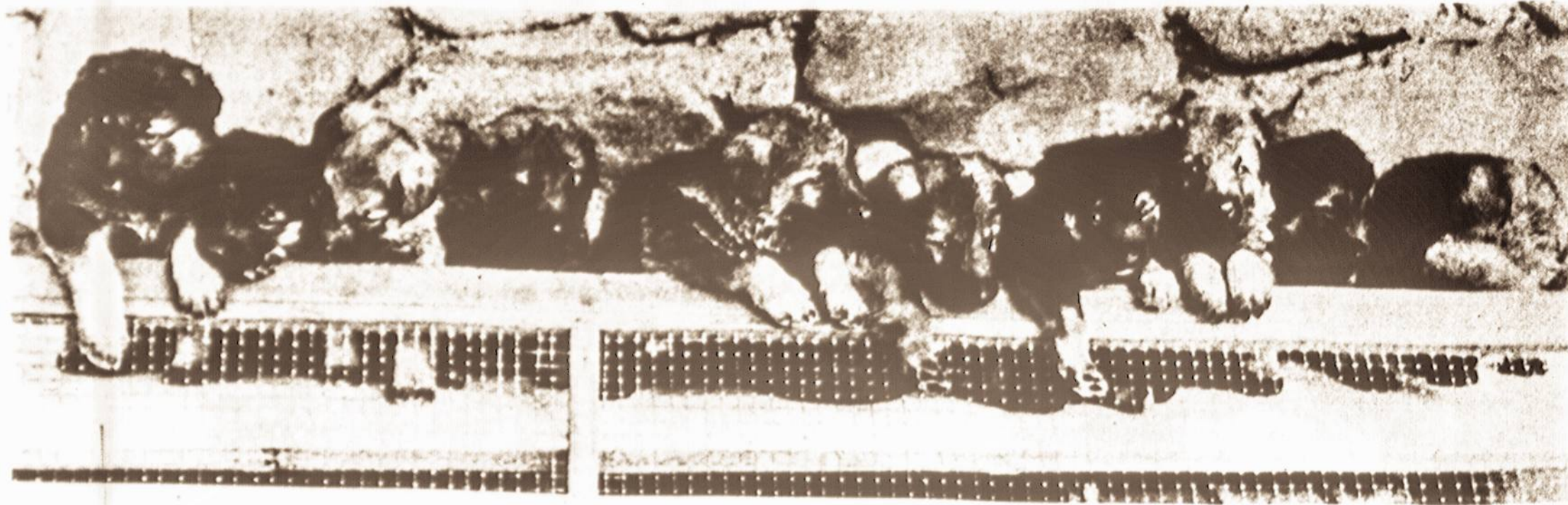
(vairiausias rūšies amerikoniški ir importuoti gėrimai.
Didžiausias degtinės ir vyno pasirinkimas.

103-55 LEFFERTS BLVD. RICHMOND HILL, N. Y.
Telefonas: Virginia 3-3544

REPUBLIC LIQUOR STORE, Inc.

G. Jokubaitis, Manager

322 UNION AVENUE
BROOKLYN 11, N. Y.
Tel. EVergreen 7-2089

11 vilkiukų susilaukė Vienybės kalė "Duchess" liepos 9 d. Taigi, šunų veislė pagausėjo ne tik Baltuosiuose Rūmuose Washington, kur Prezidento Kennedy dukrelės šuniukas "Charley" ir Chruščėvo padovanota "Pushinka" susilaukė 4 "pupnikus", bet ir Vienybėje. Iš vienuolikinės šuniukų būrio, buvo 6 kalaitės, penki iš jų juodi, o 6 sidabriniai. Šiuo metu teliko 4 kalaitės. Jei kas iš Vienybės skaitytojų norėtų išgyti, prašoma telefonuoti Vienybei - AP 7-7257.

Salomėjos Narkėliūnaitės nuotrauka

Baltųjų Rūmų kalė "Pushinka" su savo 4 "pupnikais".

LIETUVIŲ ATLETŲ KLIUBAS VISUS KVIEČIA!

Linksmą sportininkų programą

METINĘ GEGUŽINĘ

S. M. RUGPIŪČIO 23 D., SEKMADIENĮ 1 VAL. P. P.

THROGS NECK STADIJONO PARKE
150 Davis Ave., sankryža su Harding Ave., Bronx.

PROGRAMOJE:

1. Futbolo rungtinės: L. A. K. - Austria S. C., priešaisiai - New Yorko Lietuvių Futbolo Veteranų ir 1-sios komandų rungtynės.
2. Komiško sporto varžybos sportiniam prieaugliui.
3. Laimėjimai - 19" nešiojamas televizijos aparatas ir kitos dovanos.
4. Nuo 5:30 v. v. šokiai grojant Starolio kapelai.

ĮEJIMAS \$1.00

Haven Realty

JUOZO DRIUSIO APDRAUDOS ĮSTAIGA

Patarnauja perkant ir parduodant namus, įvairiuose apdraudimo reikaluose, užpildant (Income) taksus.

J. ANDRUSIO TRAVEL BUREAU

Parduoda bilietus visomis susiekimo priemonėmis į visas pasaulio vietas. Money Orders.

87-09 JAMAICA AVENUE WOODHAVEN 21, N. Y.
Tel. VI 7-4477 Atdara kasdien - 9 v. r. iki 9 v. v.

Vienybės redaktorė Salomėja Narkėliūnaitė prieš pat kelionę į Pietų Ameriką, su vienu iš Vienybės vilkiukų, kuriu padovanota pianisto Alekso Mrozinsko ir jo žmonos Valės sūneliui.

Walter Sinus nuotrauka

Su ofseto spaudos darvais

KREIPKITĖS!

VIENYBĘ

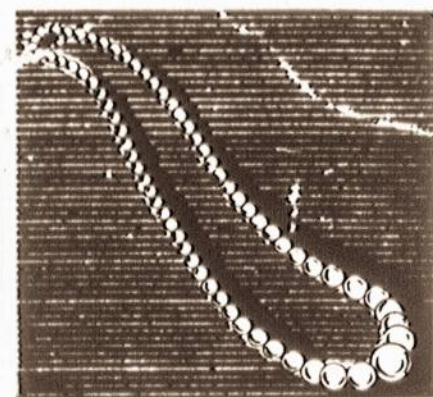
Moderniskiausiomis mašinomis spaudai paruošiamos:

- * BPOŠIŪROS * BIULETENIAI * KATALOGAI *
- * KNYGOS * ILIUSTRUOTOS PROGRAMOS IR KT.

Foto reprodukcijos

192 HIGHLAND BOULEVARD, BROOKLYN 7, N. Y.
Tel. AP 7-7257

GINTARAS Lietuvos auksas

Kainos nuo \$25.00

Ivairiausios gintarinės dovanos vyrams ir moterims prieinamiausiomis kainomis

AMBER GUILD LTD.
80-19 31st Avenue
JACKSON HEIGHTS, N. Y.
Tel. HA 9-5855

Pasiekiamas: auto iki 31 Ave, Northern Blvd, IND subway iki Roosevelt Ave, IRT iki 74 St, Port Bus iki 31 Avenue.

Sportinės nuotrūpos

EDVARDAS ŠILAITIS

Taip vadinamos "milžinų rungtynės" lengv. atletikoje įvyko liepos 20 - 21 d. d. Maskvos Lenino vardo stadione, stebint net 145,000 žiūrovų (per abi dienas). Šie milžinai, kaip galima nujauti, buvo Sov. Sąjunga ir Jungt. Amerikos Valstybės, čia susitikę penktoms iš eilės tarpusavio rungtynėms.

Komunistinio pasaulio vadai su N. Chruščevu priekyje, stebėję šį susitikimą, turėjo progą džiūgauti sovietinių sportininkų pergale prieš amerikiečius 189:147. Amerikiečiai vyrai vis dėlto dar pajėgė iškovoti nežymų 119:114 laimėjimą, bet Amerikos moterys čia buvo visiškai bejėgės ir nesurinko taškų minimumo (30 taškų jos galėjo laimėti, užėmusios visas paskutines vietas, bet 80 m. bėgime su kliūtimis viena bėgikė nebaigė distancijos, kita 2 kartus per greitai iššoko; taip pat 800 m. bėgime viena amerikietė 2 kartus paėmė blogus startus ir negavo taškų). Sov. Sąjungos atstovės laimėjo net 75:28. Kaip Europoje įprasta, sudėjus vyrų ir moterų taškus krūvon, sovietai išėjo komandiniais laimėtojais didele taškų dauguma.

Kaip atsimename, 1958 m. Maskvoje sovietai laimėjo tik 2 taškais, 1959 m. Philadelphijoje -- 8 tšk., 1961 m. Maskvoje - 16 tšk., 1962 m. Palo-Alto (Kalifornijoje) - 4 tšk., o šį kartą -- net 42 taškais.

Sov. Sąjungos atstovas V. Brumel šį kartą buvo vienintelis sportininkas, kuris pajėgė pasiekti naują pasaulio rekordą. Jis, iššokęs 2 m. 28 cm., pagerino jam priklausiusią geriausią pasaulio pasekmę 1 centimetru.

Rungtynėse dalyvavo ir vienas lietuvis -- Algimantas Baltušnikas, kuris užėmė III vietą disko metime su 54.42 m. pasekme. Čia jam abu pasaulinio masto amerikiečiai -- Silvester ir Babka buvo sunkiai įkandamas riešutas.

Kiti lietuviai A. Vaupšas, kuris turėjo dalyvauti susitikime, buvo dar reikiamai nepasveikęs po susižeidimo ir turėjo likti stebėtojų

eilėse. Atsarginių tarpe buvo lietuviai K. Orentas ir A. Varanauskas (šis uždarymo parado metu net nešė Sov. Sąjungos vėliavą ir buvo gerai matomas per televiziją ir Amerikoje).

Sekančiais metais Sov. Sąjungos atstovai vėl atvyksta Amerikon. Šių rungtynių bilietai jau pardavinėjami dabar. Reikia manyti, jog atvykstančiųjų tarpe bus ir lietuvių.

Lietuvos sporto gyvenime aną savaitę įvyko istorinės reikšmės rungtynės -- pirmasis tarp respublikinis rugby susitikimas Vilniuje įvykusias rungtynes Lietuva nugalėjo Latviją 17:5. Taip pat lietuviai laimėjo ir sekančią dieną įvykusį susitikimą Kaune, kur lietuviai pralaimėjo Kauno rinktinėi 11:18. Dabar yra numatyta surengti Pabaltijo rugby (Lietuvos spauda rašo -- regbio) turnyrą.

JAV lengv. atletikos rinktinė, grįždama iš Maskvos, buvo sustojusi Varšuvoje, kur kovojo su Lenkijos sportininkais. Čia jie sutiko

V. Brumel pasiekęs naują pasaulio rekordą šuolyje į aukštį Sov. Sąjungos - JAV rungtynėse Maskvoje.

Chicago Lietuvos futbolininkai kovoja pirmenybių rungtynėse su Atlas komanda šių metų pirmojo rato susitikime. Kamuo- li į vartus bando nukreipti Lietuvos H. Jenigas (Nr. 7), kurio smūgį galvą praleido varžovių vartininkas. Tolumoje matyti naujosios šv. Kryžiaus ligoninės Marquette parke višutinė dalis.

ko menkesnį pasipriešinimą ir Amerikos vyrai įveikė lenkus 125:85, o moterys patyrė žymiai mažesnį pralaimėjimą negu Maskvoje -- 47:58. Bendra komandinė pasekmė čia irgi kalbėjo amerikiečių naudai 172:143. Amerikos vyrai sugriebė 16 pirmų vietų iš 20 rungtynių, o moterys -- 4 pirmas vietas (iš 10 rungtynių).

Amerikos "gembintojų" bei kitokių pramogų rojuje -- Las Vegas mieste dėl pasaulio bokso čempiono vardo susitiko du juodukai; buvęs nusikaltėlis S. Liston vėl ant grindų patiesė F. Paterson, S. Liston, kuris jau laikomas "padoriu" žmogumi, savo oponentą paguldė nuokautu antroje minutėje ir labai apvylė bokso mėgėjus, sumokėjusius iki 100 dolerių už gerus bilietus arti ringo ir negavusius progos padilginti savo nervus.

CHICAGOJE...

Gera žinoma kontraktorius Jonas Stankus yra pastatęs daug didelių namų. Dabar pradėjo statyti Mutual Federal Savings Banko patalpas, nes dabartinis Banko namas, 2202 W. Cermak Road, yra per mažas augančiam Bankui. Naujas Banko namas yra statomas šalia dabartinės vietos. To Banko pirmininkas John J. Kazanauskas yra gerai lietuviams pažįstamas.

Aldona ir Feliksas Daukai, Barcus Radio valandos vedėjai, turi įtaisę savo namų aparata, į kurį namie būdami įkalbą savo programą į plokšteles ir, nuvežus į radijo stotį bet kas gali sugebėti paleisti ją stoties aparatu.

FOTOMEGĖJŲ DĖMESIUI

Lietuvių Muzikų Pasaulinei Parodai Dainų šventės komitetas prašo visus, kas turi buvusios 1939 m. New Yorke Pasaulinėje Parodoje Lietuvių Dienos bendro choro bei tautinių šokių nuotraukas paskolinti ar dovanoti šiam komitetui. Paskolintose nuotraukose, jas panaudojus bus grąžintos jų savininkams. Nuotraukas siųsti komiteto sekretoriui šiuo adresu: M. Cibas, 59 Van Nostrand Ave., Great Neck, L. I., N. Y.

* J. E. vyskupas V. Brizgys rugpjūčio 18 d. lankysis Los Angeles ir bus šv. Kazimiero par. svečias. Ta proga parapiečiai galės jam įteikti savo auką Washingtono statomai Paminklinei lietuvių tautos koplyčiai.

VIENYBĖ

rengia SPAUDOS BALIŲ

Sestadienį, 8 val. vakare

1963 m. lapkričio 2 d.

Maspetho Lietuvių Piliečių Klube

BUS VAKARIENE, GERIMAI, MENINE PROGRAMA

IR KONKURSAI.

Šokiams gros

JOE THOMAS ORKESTRAS

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIAI!

JUOZAS KAVALIAUSKAS

LICENSED PENNA AND NEW JERSEY
1601 S. SECOND STREET PHILADELPHIA, PA.
Telefonas: DEwey 4-5136

CHARLES J. ROMAN

(RAMANAUSKAS)
1113 MT. VERNON STREET PHILADELPHIA, PA.
Telefonas: POplar 5-4110

STEPHEN AROMISKIS

(ARMAKAUSKAS)
423 METROPOLITAN AVENUE BROOKLYN 11, N. Y.
KOPLYČIA LAIDOTUVĖMS Tel. EVergreen 7-4335

M. P. BALLAS FUNERAL HOME

ALB. BALTRUNAS-BALTON
660 GRAND STREET BROOKLYN, N. Y.
NOTARY PUBLIC Tel. STagg 2-5043

VISI ŠIE LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI ĮSNUOMOJA AUTOMOBILIUS (VAIRIEMS REIKALAMS)

JUOZO GARSVOS LAIDOJIMO ĮSTAIGA

231 Bedford Ave., Brooklyn 11, N. Y.
EVergreen 8-9770

Joseph J. Garszva Anita R. Garszva
Joseph J. Garszva, Jr. John A. Pauley
LICENSED MORTICIANS

GERIAUSIAS

INSURANCE ir REAL ESTATE

PATARNAVIMAS PAS

JOHN ORMAN AGENCY

110-04 Jamaica Ave.,

Richmond Hill, N. Y.

Telefonas: VIRGINIA 6-1800

Park Florist

Gėlės pristatomos į bet kurias pasaulio vietas.

MATTHEW MAZEIKA
Savininkas

80-15 JAMAICA AVE. WOODHAVEN 21, N. Y.
Telefonas: VIRGINIA 9-3112

ROBERT F. NARK

Apdraudos AUTO Specialistas
Any car - Any age driver
ALL FORMS OF INSURANCE

175 REMSEN ST. BROOKLYN 1, N. Y.
Tel. MAin 4-6400 UL 8-1061

DISCOUNTS TO QUALIFIED APPLICANTS
Mutual Insurance Insure your tomorrow today!

VIENYBĖ

* New Yorko mēras Robert F. Wagner išleistame pareiškime sako, jog jisai ir jo vadovaujamas American Council for Democratic National Committee darys viską, kad praėtų prez. Kennedy iškeltas pasiūlymas panaikinti emigracines tautybių kvotas, jisai pabrėžia, kad tai nesąs koks politinis žingsnis, bet grynai žmoniškumo reikalas.

* Kipras Sakalauskas, 54 m. amžiaus, pasimirė rugp. 5 d. Palaidotas rugp. 10 d. šv. Kazimiero kapinėse. Paliko nullūdime žmoną Oną ir dvi seseris Philadelphijoje. Kilimo buvo nuo Marijampolės, atvykęs į JAV po II Pas. karo. Lietuvoje buvęs girininku, Amerikoje dirbo Brooklyne ir priklausė Amalgamated Clothing Worker unijos 54 (lietuviškam) skyriui.

* Juozas Tamašauskas, 71 m., pasimirė rugp. 4 d. Oakville, Conn. Kadangi Brooklyne beveik visą laiką gyvenęs, tai panoro, kad jis būtų netoliese ir palaidotas. Jis tapo palaidotas rugp. 7 d. šv. Jono kapinėse šalia savo pirmosios žmonos kapo. Vėlonis išeidamas į pensiją dirbo sluvyklose, priklausė Amalg. Clothing Workers unijos 54 skyriui, kurio nariu dabar prisijungė gražų valniką. Tamašauskas buvo išėjęs į pensiją ir antrą kartą vedė bei persikėlė gyventi į Connecticut, kur buvo nusipirkęs gražius namus. Nullūdime liko jo žmona Nina ir du sūnūs — Juozas ir Walteris Tamašauskas-Tohm ir penki anūka. Vėlonis kilimo buvo iš Suvalkijos.

* Aktorius Kazys Vasiliauskas, prieš porą savaitių išskridęs į Montrealį, Kanadoje, valdinti Birutės Pūkelevičiūtės vadovaujamo lietuviško filmo "Aukštinė žąsis" sukime, rašo savo šeimai, kad visas kolektyvas sunkiai dirba prie filmo.

* Arch. Ant. Varnas su žmona išvyko atostogų, kurias praleis J. Kapočiaus vasarvietėje Osterville Cape Cod.

* Jokūbas J. Stukas šį savaitgalį išvyksta į Bostoną dalyvauti Lietuvos Vyčių sukaktuviniame seime.

* Antanas Krušinskas, brooklyniečių Onos ir Kazio Krušinskių sūnus, rugp. 17 d. Philadelphijoje, šv. Kazimiero bažnyčioje, susituokia su Ramute Puodžiūnaite.

* Ona ir Jonas Burkiat iš Paulsboro, N. J., lėktuvu aplankė Ameriką ir savo pažįstamus. Jų sūnus, kuris dirba lėktuvų kompanijoje, nupirko tėvams bilietą, iš Philadelphijos Burkiat skrido į Miami Beach, paskui Las Vegas-San Francisco ir Los Angeles, kur matė, kaip dirba filmus ir kaip filmų artistai gyvena. Taip pat aplankė savo pažįstamus Luse Sheris ir Vasiliauskus ir savo keltone yra labai patenkinti bei dėkingi sūnui ir marčiai.

* Dr. Jonė Develkė, istorikė, gyvenanti Paryžiuje, siunčia sveikinimų iš Salzburgo, Austrijos, kur jinai liepos viduryje dalyvavo slavų istorikų kongrese. Kartu su ja sveikinimo atviruką pasirašęs vilnietis karaimas Simonas Sišmanas, kurį Salomėja Narkėllūnaitė išmokė lietuviškai, taip iš Paryžiaus, ir Birutė Vokietaitytė. Taisi kongresas vyko liepos 11-16 dienomis, jame dalyvaujant 257 atstovams iš Rytinės ir Vakarinės Europoj ir Amerikos, viso iš 23 kraštų.

* Šios savaitės Vienybė padidinta, 16 psl., kadangi, kaip buvo pranešta anksčiau, Vienybės redaktorei Salomėjai Narkėllūnaitėi išvykus į Pietų Ameriką, nebus išleista rugpiūčio 9 ir 23 d. d. laidos.

Elena Matusėvičiūtė iš Maspetho, (viduryje su gėlėmis) laimėjusi "Miss Lithuania" titulą Jokūbo Stuko "Lietuvos Atsiminimų" radijo piknike Jamaica, N. Y. Nuotraukoje Matusėvičiūtė matoma su savo svita. Gegužinėje, įvykusioje rugp. 4 d., dalyvavo labai daug svečių.

DĖL PASAULINĖS PARODOS DAINŲ ŠVENTĖS

Pasaulinės Parodos Dainų Šventė numatoma New Yorke 1964 m. rugpiūčio 23 d. Šiai šventei gautas stadionas, talpinąs 15,000 žmonių pačios Pas. Parodos ra-

jone ir 50 asmenų orkestras. P. P. Dainų Šventės Muzikų Komitetas netrukus sudarys Dainų Šventės Repertuaro Komisiją.

Šiuo pranešimu kviečiame visus JAV ir Kanados lietuvių choras P. P. Dainų Šventėje dalyvauti ir iki š. m. rugsėjo 1 d. registruotis tos šventės komitete, nurodant choro dirigento vardą pavardę, choro adresą ir dainininkų skaičių.

Užsiregistravusiesiems chorams, kai tik bus atspausdintos galdos, bus išsiuntinėtos nemokamai.

Repertuaro ir registracijos reikalais prašome rašyti P. Parodos Dainų Šventės Muzikų Komiteto sekretoriui: Mykolas Cibas, 59 Van Nostrand Ave., Great Neck, L. I., N. Y.

Kartu kreipiamės į lietuviškąją visuomenę, prašydami sudaryti sąlygas mūsų chorams atvykti į 1964 m. P. P. Dainų Šven-

tę. Ta pačia proga kviečiame visus balsingus tautiečius jau dabar jungtis į P. Parodos Dainų Šventėje dalyvauti užsiregistravusius choras ir padidinti jų gretas.

L. M. P. P. D. Š. Komitetas

J. ir D. Bilėnai dėkoja visiems bičiuliams už jautiems jų sūnų jo sunkiose valandose.

Nijole Valaitienė praneša, kad jos adresas pasikeitęs: Dabar ji apsigyveno 38 Pintail Road, Irvington, N. Y. Užsakant gėles vestuvėms ar kitoms progoms, prašoma telefonuoti (9149 L Y 1-9244.

Elena ir Petras Vainiūnai iš Philadelphijos, atostogų išvyko į Cape Cod, Mass.:

Šeštadieni, rugsejo 14 d. Vienybės dodyboje rengiamas pobūvis, į kurį kviečiami skaitytojai. Dėl dalyvavimo prašoma telefonuoti AP 7-7257.

Vincas Vyšniauskas, gyv.: 170 E. 23rd Street, Huntington N. Y., norėtų, kad jo 5 kambarių bute, apsigyventų viengungis vyras arba vedusi pora. Galima kreiptis aukščiau nurodytu adresu.

Alice Lukas, Vienybės remėja ir skaitytoja, gyv. Rego Park, N. Y. sveiksta savo namuose, po labai sunkios operacijos.

J. Jakubs-Jakubauskas, Vienybės platintojas ir remėjas, šiuo metu lankosi Bostone ir šią savaitę atostogų atvyksta į Brooklyną.

Lietuvių muzikų Pasaulinės Parodos Dainų Šventės komitetas su meninės sekcijos vedėju: iš k. i. d. vicepirmininkas A. Visminas, pirm. Alg. Kačanauskas, sekcijos ved. K. Vasiliauskas, ir sekretorius M. Cibas.